

Nr 121 Rok 2022

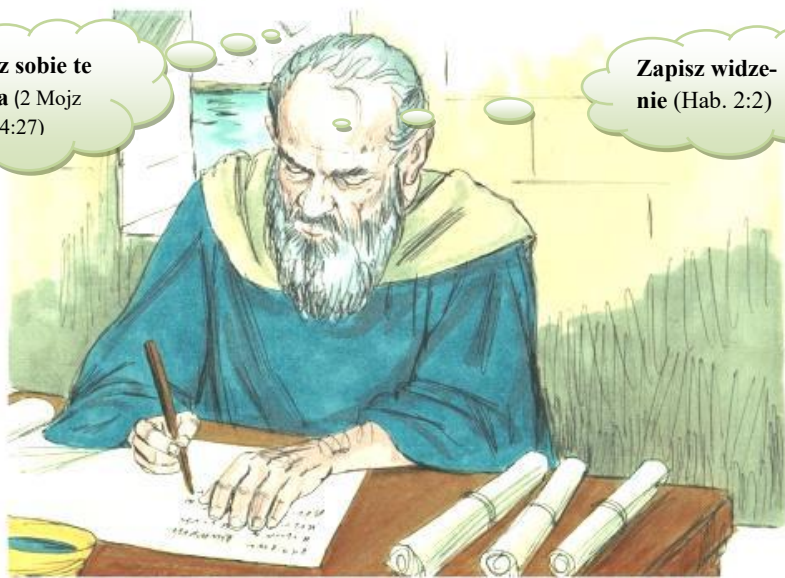
Słowo Nadziei

Słowo Boże nie może być naruszone (Jan 10:35)

Wędrowka przez Biblię

Zapisz sobie te
słowa (2 Mojz
34:27)

Zapisz widze-
nie (Hab. 2:2)

List do Hebrajczyków

Część Pierwsza

Przez ponad 50 lat próbowałem wielokrotnie rozważyć ten List. Jednak różne interpretacje zatrzymywały mnie. Rozważając go, zapisało im się ponad 120 stron. Byłem przekonany, że znam ten List, ale w nim mamy streszczony Stary i Nowy Testament. Nie jest to egzegeza tekstu, ale nasze życie z Bogiem, które mnie korygowało. Zamieściłem ten materiał w 3 numerach Słowo Nadziei (Nr, 121,122,123). Pełniejsze zrozumienie tego Listu, posiadziemy z Biblią w rękę, i modlitwą.

Słowo Wstępne

Wielu czytelników Biblii nie zdaje sobie sprawy z tego, że bardziej tkwi w Zakonie Mojżesza, niż *Przymierzu Łaski*, który Jezus zawarł z tymi, których wybrał. Niektórzy chcą być nauczycielami Zakonu, nie rozumieją należycie ani tego, co mówią, ani tego, co piszą” (1 Tym. 1:7BW). „Końcem zakonu jest Chrystus, aby był usprawiedliwiony każdy, kto wierzy” (Rzym. 10:4BW). Odłączyliście się od Chrystusa wy, którzy w Zakonie szukacie usprawiedliwienia; wypadliście z łaski” (Gal. 5:4BW). „Albowiem nie na podstawie Zakonu była dana obietnica Abrahamowi bądź jego potomstwu, że ma być dziedzicem świata, lecz na podstawie usprawiedliwienia z wiary” (Rzym. 4:13 BW). „On zniósł zakon przykazań i przepisów, aby czyniąc pokój, stworzyć w sobie samym z dwóch jednego nowego człowieka” (Ef. 2:15; Hebr. 8:13BW).

Przez XIX wieków chrześcijaństwo za pisarza tego Listu uważało apostoła Pawła, który dobrze znał Zakon. Ale ostatnio podważa się nie tylko Pawła, ale i Piotra. Jedno jest pewne, autorem każdej Księgi biblijnej jest Bóg, który użył do napisania danej Księgi, króla, pasterza, rabina, czy rybaka. Oby udowadniając autorstwo, danej Księgi nie zatracili tego, co jest najważniejsze. Przesłanie w niej zawarte.

Temat	Strona
Wstęp do Listu do Hebrajczyków	3
1. Wierność Słowu	6
2. Syn Człowieczy	10
3. Wszystko podano Jezusowi z wyjątkiem Boga	12
4. Jezusa w Starym Testamencie	17
5. Wyższość Jezusa nad Mojżeszem	22
6. Wyższość Jezusa nad kapłanami	24
7. Obrazy i symbole Starego Testamentu	28
8. Prorocze dni i lata odpocznienia Bożego	29
9. Jedno przykazanie - czy dziesięć?	33

Wsparcie
na działalność statutową, prosimy
przesyłać na konto:
91 1020 1853 0000 9702 0068 1247

Korespondencje prosimy
kierować na adres:
Fundacja „Słowo Nadziei”
81-209 Gdynia ul. Działowskiego 1

AKTUALNY ADRES NASZEJ STRONY W INTERNECIE

www.sn.org.pl maile Redakcja@sn.org.pl

WSZELKIE PRAWA ZASTRZEŻONE

ISSN 1425-3232

Wstęp do Listu Hebrajczyków

„Dlatego powiedziałem wam, że Nikt nie przyjdzie do mnie, jeśli wcześniej nie przylgnie do OJCA” (Jana 6:65PD).

„Pamiętajcie, że jeśli ktoś odrzuca Syna, nie uznaje Go lub wypiera się Go, to również wypiera się Ojca! Kto zaś uznaje Syna, ten ma w sobie świadectwo Ojca” (Jan 2:23NPD).

Lecz kto się Mnie wyprze przed ludźmi, tego i Ja wyprę się przed Ojcem moim, który jest w niebie” (Jana 10:33 BWP). Kto zdegradował Jezusa do rangi archanioła, (Hebr. 1:5) wyprał się Syna. „Tak więc zbawienie dokonuje się nie dzięki czyjemuś pragnieniu lub zabiegom, lecz dzięki miłosierdziu Bożemu” (Rzym. 9:16BP).

„Natomiast gniew Boga z nieba objawia się przeciw wszelkiej bezbożności i niesprawiedliwości tych ludzi, którzy niesprawiedliwością krępują prawdę. Przecież to, co można wiedzieć o Bogu, jest dla nich jawne, gdyż Bóg im to objawił” (Rzym. 1:18,19BW). Objawione jest nam tyle, na ile niedoskonały człowiek może pojąć.

„Ilu nas tedy jest doskonałych, wszyscy tak myślimy; a jeśli o czymś inaczej myślicie, i to wam Bóg objawi” (Flip. 3:15BW). Boże objawienie dotyka umysł i serce człowieka. Prorocy trafiali do ludzi przez mowę, lub Pisma. Apostoł Paweł pisał o sobie:

„Powiadam bowiem każdemu spośród was, mocą danej mi łaski, by nie rozumiał o sobie więcej, niż należy rozumieć, lecz by rozumiał z umiarem stosownie do wiary, jakiej Bóg każdemu udzielił” (Rzym. 12:3BM). Wielu czytelników ma podobny problem co odbiorcy z tego Listu. Każdy Żyd był przekonany, że Zakon jest wieczny.

„Lecz łatwiej jest niebu i ziemi przeminąć, niż przepaść jednej kresce z zakonu” (Łuk. 16:17BT). Niestety wielu nie zauważyło, że nadszedł czas Nowego Przymierza, a Stare przeminęło (Jer. 31:31-34).

Bardziej trzymają się litery *Zakonu*, niż *Łaski*. „Który też uzdolnił nas, abyśmy byli sługami nowego przymierza, nie litery, lecz ducha, bo litera zabija, duch zaś ożywia” (2 Kor. 3:6BW).

„Duch ożywia. Ciało nic nie pomaga. Słowa, które powiedziałem do was, są duchem i żywotem” (Jana 6:63BW). Zmiana Testamentu jaki Bóg zawarł z Izraelem, to nie to samo, co przejście z jednej do drugiej religii. „Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe” (2 Kor. 5:17 W).

Nie pamiętali tych słów: „Tymczasem ja właśnie wskutek nakazów i zakazów Prawa stałem się martwy dla Prawa po to, bym mógł żyć tylko dla Boga. Z Chrystusem zostałem przybity do krzyża” (Gal. 2:19BWP).

Pan Jezus wypełnił Zakon

„Niech wam się nie wydaje, że przyszedłem, aby znieść Prawo i Proroków. Przyszedłem nie po to, by je znosić, lecz aby je wypełnić” (Mat. 5:17BWP). Zakon zgodnie z proroctwem Jeremiasza 31:31-34 został wypełniony przez Pana Jezusa w ostatni dzień Jego życia na ziemi (Mat. 26:26-29).

W Nowym Przymierzu Jezusa: „Nikt nie będzie uczył swego ziomka ani też swego brata, mówiąc: Poznaj Pana, bo wszyscy mnie znają będą od najmniejszego aż do największego z nich” (Hbr

8:10-13BW). Zakon opierał się na przykazaniach, natomiast Prawo łaski na wolności w Chrystusie „Tym zaś, który wyzwolił nas spod zniewalającego przekleństwa Prawa religijnego – po to, byśmy żyli w wolność od grzechu – jest Chrystus! Trwajcie więc w Nim i nie pozwalajcie nakładać sobie ponownie jarzma niewoli” (Gal. 5:1NPD).

Nauczycielem Nowego Przymierza jest „On, Duch Prawdy, który wprowadzi was we wszelką prawdę, bo nie sam od siebie mówić będzie, lecz cokolwiek usłyszysz, mówić będzie, i to, co ma przyjść, wam oznajmi” (Jan 16:13BW). Pozwólmy Bogu czytać nasze życie, aby dotknął naszych najgłębszych zakamarków. Kiedy Bóg dotknie nas swoim Słowem wtedy „Da nam skarby ukryte w ciemności i kosztowności z najgłębszych kryjówek, abyś poznał, że Ja jestem PAN, ten, który cię wzywa po imieniu — Bóg Izraela” (Iz. 45:3).

Niesyty wielu uważa, że Stary Testament¹ to tylko historia. Dlatego na nabożeństwa przynoszą NT. ST nie ma dla nich większego znaczenia. Jest to błędny kierunek. Nie zrozumiemy NT jeśli nie znamy Starego i odwrotnie. Biblia składa się z dwóch przymierzy.

Stary Testament

„Ty bowiem jesteś narodem poświęconym Panu, Bogu twojemu. Ciebie wybrał Pan, Bóg twój, byś spośród wszystkich narodów, które są na powierzchni ziemi, był ludem będącym Jego szczególną własnością. Pan wybrał was i znalazł upodobanie w was nie dlatego, że licznie przewyższacie

wszystkie narody, gdyż ze wszystkich narodów jesteście najmniejszym” (5 Mojż. 7:6-10BT).

Pan Jezus: „Pozbawił również mocy Prawo żydowskie razem z jego przykazaniami i zaleceniami po to, by z dwóch różnych narodów utworzyć jeden lud nowy” (Ef. 2:15BWP). „Dzięki Niemu jedni i drudzy (Żydzi i poganie) mamy dostęp do Ojca w jednym Duchu” (Ef. 2:18EŚP).

„Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare przemigło, oto wszystko stało się nowe. A wszystko to jest z Boga, który nas pojednał z sobą przez Chrystusa i porucił nam służbę pojednania” (2 Kor. 5:17,18 BW). Tak samo głoszą apostołowie: „Lecz gdy nadeszło wypełnienie czasu, zesłał Bóg Syna swego, który się narodził z niewiasty i podlegał **zakonowi**” (Gal. 4:4).

„A według zakonu niemal wszystko bywa oczyszczane krwią, i bez rozlania krwi nie ma odpuszczenia” (Hbr. 9:22 BW). „W nim mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski jego” (Ef. 1:7).

Czym był Zakon Mojżeszowy?

„Bóg dał Prawo doskonałe, ale Czymże więc był zakon? **Został on dodany** z powodu przestępstw, aż do przyjścia potomka, którego dotyczy obietnica; a został on dany przez aniołów do rąk pośrednika” (Gal. 3:19BW).

„Dlatego z uczynków zakonu nie będzie usprawiedliwiony przed nim żaden człowiek, gdyż przez zakon jest poznanie grzechu. Ale teraz niezależnie od zakonu objawiona została sprawiedliwość Boża, o której świadczą zakon i prorocy” (Rzym 3:20,21BW). „Bo **zakon Ducha**, który daje życie w Chry-

¹ Stary Testament – dalej ST ; Nowy Testament - dalej NT

stusie Jezusie, **uwolnił cię od zakonu grzechu i śmierci**” Albowiem czego zakon nie mógł dokonać, w czym był słaby z powodu ciała, tego dokonał Bóg: przez zesłanie Syna swego w postaci grzesznego ciała, ofiarując je za grzech, potępił grzech w ciele” (Rzym 8:2,3; 9:31 BW).

„Końcem zakonu jest Chrystus

aby był usprawiedliwiony każdy, kto wierzy” (Rzym. 10:4BW). „Wiedząc wszakże, że człowiek zostaje usprawiedliwiony nie z uczynków zakonu, a tylko przez wiarę w Chrystusa Jezusa, i myśmy Chrystusowi” Gal. 2:16BW).

„A że przez zakon nikt nie zostaje usprawiedliwiony przed Bogiem, to rzecz oczywista, bo: Sprawiedliwy z wiary żyć będzie” (Gal.3:11BW). „Chrystus wykupił nas od przekleństwa zakonu, stawszy się za nas przekleństwem, gdyż napisano: Przeklęty każdy, który zawisł na drzewie” (Gal.3:13 BW).

„Chcę dowiedzieć się od was tego jednego: Czy przez uczynki zakonu otrzymaliście Ducha, czy przez słuchanie z wiarą? (Gal 3:2BW). „A jeśli Duch was prowadzi, nie jesteście pod zakonem” (Gal. 5:18BW).

„Odlączyliście się od Chrystusa

wy, którzy w zakonie szukacie usprawiedliwienia; wypadliście z łaski” (Gal. 5:4BW). „A głupich rozpraw i rodowodów, i sporów, i kłótni o zakon unikaj; są bowiem nieużyteczne i próżne” (Tyt. 3:9; Hbr 7:19BW).

„Ktokolwiek bowiem zachowa cały zakon, a uchybi w jednym, stanie się winnym wszystkiego” (Jakuba 2:10 BW). „Každy, kto grzeszy, dopuszcza

się bezprawia, ponieważ grzech jest bezprawiem” (1 Jan 3:4BT).

„Chcą być nauczycielami zakonu,

a nie rozumieją należycie ani tego, co mówią, ani tego, co twierdzą” (1 Tym. 1:7BW). „Albowiem już przed zakonem grzech był na świecie, ale grzechu się nie liczy, gdy zakonu nie ma” (Rzym 5:13BW).

„Albowiem nie na podstawie zakonu była dana obietnica Abrahamowi bądź jego potomstwu, że ma być dziedzicem świata, lecz na podstawie usprawiedliwienia z wiary” (Rzym. 4:13BW). „Uwierzył Abraham Bogu i zostało mu to poczytane za sprawiedliwość” (Rzym. 4:3 BT).

Zasłona oddzielała miejsce święte od najświętszego, kiedy kapłan wchodził do niego raz w roku. Jezus jest tym, który umożliwia zbliżenie się ludu do Boga. Pan Jezus nie ustanowił żadnej struktury organizacyjnej, ani miejsc spotkań.

Aostołowie: „Trzymali się wszyscy razem w krąganku Salomona” (Dzieje 5:12BT). „Piotr i Jan wstępowali do świątyni w godzinie modlitwy” (Dzieje 3:1BW). Chodzili do świątyni, tak długo, aż Żydzi im tego kazali. „Wiele znaków i cudów działo się przez ręce Apostołów wśród ludu (Mat. 10:7-15). „Stanowczo im zabronili przemawiać i nauczać w imię Jezusa” (Dzieje 4:18 EŚP).

Tak jak nasz Pan „my winniśmy wyjść do Niego poza obóz, ażeby być z Nim w chwilach Jego pohańbienia” (Hbr 13:13). „Czyż nie wiecie, żeście świątynią Boga i że Duch Boży mieszka w was? (1 Kor. 3:16,17)

1. Wierność Słowu

Hebrajczyków 2:1- 4

„Dlatego moi drodzy, tym mocniej powinniśmy przyłgnąć do tego, co usłyszeliśmy, abyśmy przez zwykłą niedbałość nie minęli się z celem” (Hbr 2:1NPD). „Wy zatem, umiłowani, wiedząc o tym już wcześniej, miejcie się na baczności i nie dajcie się zwieść błędami ludzi bezbożnych. Bądźcie stanowczy!” (2 Ptr. 3:17EŚP).

Bóg wzywa: „zabiegajcie usilnie z lękiem i **drżeniem** o własne zbawienie” (Filip. 2:12BP). „Ponieważ w przeszłości „wszelkie wykroczenie i nieposłuszeństwo **były ukarane**” (Hbr 2:2). W Zakonie kara była nieomal natychmiastowa. Żyd zbierający chrust w szabat, został ukarany śmiercią (4 Mojż. 15:32-36). W Przymierzu Chrystusowym Bóg, okazuje ludziom cierpliwość. Prawo łaski daje możliwość prześlęgnięcia poprzez wstawiennictwo Jezusa (1 Jana 2:1,2). Jeśli tego nie uczynimy czeka nas kara:

„Ja nie lekceważę łaski Boga. Jeśli zaś usprawiedliwienie osiąga się dzięki Prawu, to Chrystus umarł na darmo.” (Gal. 2:21EŚP). „Albowiem my wszyscy musimy stanąć przed sądem Chrystusowym, aby każdy odebrał zapłatę za uczynki swoje, dokonane w ciebie, dobre czy złe” (2 Kor. 5:10BW).

„To o ile bardziej krew Chrystusa, który przez Ducha wiecznego złożył Bogu samego siebie jako nieskalaną ofiarę, oczyści wasze sumienia z martwych uczynków, abyście służyć mogli Bogu żywemu” (Hbr. 9:14BW). „**Wia-ra** tedy jest ze **śluchania**, a słuchanie przez Słowo Chrystusowe” (Rzym. 10:17).

Niewzruszone Słowo

„Bo jeśli słowo wypowiedziane przez aniołów było nienaruszalne, a wszelkie przestępstwo i nieposłuszeństwo spotkało się ze słuszną odpłatą” (Hbr 2:2 BW). „Czymże więc jest zakon? Został on dodany z powodu przestępstw, aż do przyjścia potomka, którego dotyczy obietnica; a został on dany przez aniołów do rąk pośrednika” (Gal. 3:19; Dzieje 7:53BW).

Tak jak jeden był ogień w świątyni, tak było i jest jedno Słowo Boże: „Synowie Aarona, Nadab i Abihu, wzięli kadzielnice, każdy swoją, włożyli w nie ogień i nasypali nań kadzidła, i ofiarowali przed Panem **inny ogień**, którego im nie nakazał. Wtedy wyszedł ogień od Pana i spalił ich, tak że zmarli przed Panem” (3 Mojż. 10:1,2 BW).

Podobnie król Saul został odrzucony, ponieważ złożył ofiarę do której nie był upoważniony: „Tedy rzekł Samuel do Saula: Popełniłeś głupstwo! Gdybyś był dochował przykazania Pana, Boga twego, które On ci nadał, Pan byłby utwierdził królestwo twoje nad Izraelem na wieki” (1 Sam. 13:12,13).

Uzjasz stał się trędowaty ponieważ nie potraktował poważnie Słowa Bożego: „Uzjasz rozgniewał się, a miał właśnie w rękę kadzielnicę do kadzenia. A gdy tak gniewał się na kapłanów, wystąpił trąd na jego czole wobec kapłanów w świątyni Pańskiej przy ołtarzu kadzenia” (2 Kron. 26:19BW).

Trzymajmy się tego, do czego zostaliśmy powołani. Nieczystego nie dotykajmy „Czy Ten, który udziela wam Ducha i działa cuda wśród was, /czyni

to/ dlatego, że wypełniacie Prawo za pomocą uczynków, czy też dlatego, że dajecie posłuch wierze?” (Gal. 3:5 BT). „Kto Mnie nie miłuje, ten nie zachowuje słów moich. A nauka, którą słyszyście, nie jest moja, ale Tego, który Mnie posłał, Ojca” (Jan 14:24BT).

W naszym krótkim życiu potwierdzamy, komu zaufaliśmy. Niektórzy Ewangelię traktuje się jak koncert życzeń. Ich nauka szerzy się jak zgorzel. Mija się z nauczaniem Pisma. Prośmy Boga o przebaczenie i czyste sumienie. Wzorem jest Chrystus, który przyszedł na ten świat, aby dać ludziom pełne poznanie Boga i ratunek oczyszczenie od grzechu: „A On, gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu i o sprawiedliwości, i o sądzie” (Jana 16:8BW).

W tej codziennej walce nie jesteśmy zdani na własne siły. „Podobnie i Duch wspiera nas w niemocy naszej; nie wiemy bowiem, o co się modlić, jak należy, ale sam Duch wstawia się za nami w niewysłownych westchnieniach” (Rzym. 8:26 BW). „Dzieci moje najmilsze! Znowu rodzę was w boleściach, aż ukształtuje się w was Chrystus” (Gal. 4:19 BP). „Jeśli zaś Chrystus jest w was to chociaż ciało umarło z powodu grzechu, duch jednak jest pełen życia dzięki usprawiedliwieniu” (Rzym. 8:10 BP).

„A nie upodabniajcie się do tego świata, ale się przemieńcie przez odnowienie umysłu swego, abyście umieli rozróżnić, co jest wolą Bożą, co jest dobre, miłe i doskonałe” (Rzym. 12:2BW).

„A bądźcie wykonawcami Słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie. Bo jeśli ktoś jest słuchaczem Słowa, a nie wykonawcą, to podobny jest do człowieka, który w

zwierciadle przygląda się swemu naturalnemu obliczu” (Jakuba 1:22-25BW).

Zbawienie

Te słowa szczególnie zasługują na uwagę, ponieważ mówią o **warunkowym zbawieniu**: „Jakże my ujdziemy cało, jeżeli zlekceważymy tak wielkie zbawienie? Najpierw było ono zwiastowane przez Pana, potem potwierdzone nam przez tych, którzy słyszeli” (Hbr 2:3 BW). „Staliśmy się bowiem współuczestnikami Chrystusa, jeśli tylko aż do końca zachowamy niewzruszenie ufność, jaką mieliśmy na początku” (Hbr 3:14BW). „Bo jeśli otrzymawszy poznanie prawdy, rozmyślnie grzeszymy, nie ma już dla nas ofiary za grzechy” (Hbr 10:26 BW).

Stary i Nowy Testament

Niektórzy głoszą, że Bóg się pomylił dając Zakon. Izrael i nie tylko mówił: „Bóg nie *widzi* naszych dróg” (Jer. 12:4 BW). Bóg dobrze widzi i „czuwa nad swoim słowem, by je wypełnić” (Jer. 1:12). Zakon Mojżeszowy miał konkretne zadanie: „Dlatego z uczynków zakonu nie będzie usprawiedliwiony przed nim żaden człowiek, gdyż *przez zakon jest poznanie grzechu*” 3:20 BM). „Bowiem, że człowiek dostępuje usprawiedliwienia przez wiarę, bez udziału uczynków Prawa” (Rzym. 3:28 BWP).

Zbawienie z *laski* usuwa w cień Zakon. „Jeśli jednak żyjemy w Świecie, tak jak On sam jest w Świecie, to łączy nas wzajemna więź, a krew Jezusa, Jego Syna, oczyszcza nas od wszelkiego grzechu” (1 Jana 1:7PL). Jezus również ostrzega: „Lecz kto wytrwa do końca, zostanie zbawiony. A ta ewangelia o królestwie głoszona będzie na całej ziemi na świadectwo dla wszystkich

narodów. I wtedy nastąpi koniec” (Mat. 24:13,14BP). „Jedną bowiem ofiarą uczynił na zawsze doskonałymi tych, których uświęca” (Hbr 10:14PL).

„Tam, gdzie jest przebaczenie, nie ma już potrzeby składania ofiary za grzech” (Hbr 10:18 PL. „Bóg poręczył je również znakami i cudami, i różnorodnymi niezwykłymi czynami oraz darami Ducha Świętego według swojej woli” (Hbr 2:4BW).

„Który został wydany za grzechy nasze i wzbudzony z martwych dla usprawiedliwienia naszego” (Rzym 4:25BW). Obietnica ta jest poręczona przez samego Boga. Apostołowie widzieli wielkie błogosławieństwa na własne oczy. Piotr oświadczył: „My bowiem nie możemy nie mówić o tym, co widzieliśmy i słyszeliśmy” (Dzieje 4:20 BW).

Bóg jest niezmienny. Cuda które działał się za dni Mojżesza (2 Mojż. 7-12 rozdz. i Jozuego 3 rozdz.). Oraz te, które czynił, podczas śmierci i zmartwychwstania Pana Jezusa, „który jest: wczoraj i dziś, ten sam i na wieki” (Hbr 13:8BW). „Bóg wśród was uwierzytelnił przez czyny niezwykle, cuda i znaki, jakie Bóg przez niego między wami uczynił, jak to sami wiecie” (Dzieje 2:22BW),

„Czy ten, który daje wam Ducha i dokonuje wśród was cudów, czyni to na podstawie uczynków zakonu, czy na podstawie słuchania z wiarą?” (Gal. 3:5 BW). List do hebrajczyków potwierdza proroctwa Starego Testamentu. Ci, którzy go czytali, uwierzyli w Pana Jezusa, bez zbędnych interpretacji. Ap. Paweł proroczo zapowiadał: „Przecież znaki wyróżniające apostoła ujawniły się wśród was przez wielką wytrwałość, a także przez znaki, cuda i prze-

jawy mocy” (2 Kor. 12:12ESP). Tak będzie aż do Paruzji. Jeśli ich nie ma, to z powodu braku w nas wiary.

Władza, którą otrzymał Jezus

Stary Testament nazywa Mesjasza, Synem. Tak samo naucza Go Nowym. Niektórzy naciągają Słowo poprzez interpretacje i definicje. Głoszą, że Jezus jest równym Bogu, choć On temu zaprzeczył. „A nauka, którą słyszycie, nie jest moja, ale Tego, który Mnie posłał, Ojca” (Jana 14:24BT). „Słyszeliście, że powiedziałem wam: Odchodzę i przychodzę do was. Gdybyście mnie miłowali, to byście się radowali, że idę do Ojca, bo *Ojciec większy jest niż Ja*” (Jana 14:28 BW).

„Ja zaś wracam do Ciebie, Ojczyce Święty, strzeż ich mocą Twojego imienia, tego imienia, które i Mnie dałeś, aby tak jak My *stanowili jedno*” (Jan 17:11 BWP).

Jedno to nie to samo. Naśladowców Chrystusa jest wielu, a Jezus prosił, aby Jego naśladowcy byli jedno w Duchu. Przez definiowanie, wprowadzamy niepotrzebny zamęt. Pan Jezus jest *odblaskiem chwały i odbiciem jego istoty* i podtrzymuje wszystko słowem swojej mocy” (Hbr. 1:3BW).

W tym wersecie został podsumowany Stary i Nowy Testament. Na Panu Jezusie wykonały proroctwa się. Te dwa Testamenty wzajemnie się uzupełniają. Dlatego Pan Jezus i apostołowie odwoływali się do ST – tym słowem – NAPISANO!.

Pierwszymi uczniami Chrystusa byli Żydzi. Tylko oni znali proroctwa, które zapowiadały Jezusa. Do Samarytanki, która wywodziła się z Żydów Pan Jezus powiedział: „Wy czcicie to, czego nie znacie, my czcimy to, co znamy, bo

zbawienie pochodzi od Żydów” (Jan 4:22BW). Apostoł Paweł jako Żyd napisał: „Albowiem nie wstydzę się Ewangelii Chrystusowej, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego, kto wierzy, najpierw Żyda, potem Greka” (Rzym. 1:16BW).

„Bo czyż Bóg jest Bogiem jedynie Żydów? Czy nie również i pogan? Zapewne również i pogan” (Rzym 3:29 BT). Żydzi byli dziećmi pierwszego Przymierza. Byli zakorzenieni w Synaju, Dekalogu i w dziejach objawiania Bożego.

Pan jako Arcypasterz pytał ich: „Któż z was, mając jedną owcę, gdyby mu ta w sabat do dołu wpadła, to czy jej nie pochwyti i nie wyciągnie? (Mat 12:11 BW). Żydzi widzieli literę, dlatego Jezus pytał ich, czy owca jest ważniejsza niż człowiek? „A zatem wolno w sabat dobrze czynić” (Mat 12:12 BW). „Litera zabija, duch zaś ożywia” 2 Kor. 3:6BP).

„Albo czy nie czytaliście w zakonie, że w sabat kapłani w świątyni naruszają sabat, a są bez winy?” (Mat 12:5) „Albowiem Syn Człowieczy jest Panem **sabatu**” (Mat. 12:8BW). „Ponadto rzekł im: Sabat jest ustanowiony dla człowieka, a nie człowiek dla **sabatu**” (Mar. 2:27BW). „Aby móc Go potępić, zadali Mu pytanie:

Czy wolno w szabat uzdrawiać?” (Mat.12:10). Oni uważali, że On kieruje uwagę na siebie, opacznie tłumacząc Pismo. Odpowiedział im: „Kto wierzy w Syna, ma życie wieczne, kto natomiast odmawia Synowi posłuszeństwa, nie zazna życia, lecz ciąży na nim Boży gniew” (Jan 3:36PL).

Kto jest skałą?

„Piotrze, **na fundament twój wyznania** – niczym nie wzruszonej

opoce – **zbuduje nową społeczność Bożego Ludu**, nad którą strażnicy bram Otcłani władzy mieć nie będą”. (Mat. 16:16-18NPD).

Jezus nie powiedział Piotrowi, że jest **skałą** i na nim zbuduje swój kościół. Apostoł Paweł napisał, że skałą tą jest Chrystus: „Wszyscy ten sam napój duchowy pili; pili bowiem z duchowej skały, która im towarzyszyła, **a skałą tą był Chrystus**” (1 Kor. 10:4BP).

„Życie zaś wieczne polega u nich na tym, aby poznali Ciebie, Boga jedynego i prawdziwego, oraz Tego, którego Ty posłałeś, Jezusa Chrystusa” (Jan 17: 3BWP). „Albowiem fundamentu innego nikt nie może założyć oprócz tego, który jest założony, a którym jest Jezus Chrystus” (1 Kor. 3:11BW).

Trzymajmy się nauczania biblijnego! „Wszakże dla nas istnieje tylko **jeden Bóg Ojciec**, z którego pochodzi wszystko i dla którego istniejemy, i **jeden Pan**, Jezus Chrystus, przez którego wszystko istnieje i przez którego my także istniejemy” (Hbr 8:6 BW).

Przesłanie Nowego Testamentu jest czytelne. Nie ma potrzeby rysowania kółek trajkotów i różnej grafiki, tylko po to, aby udowodnić to, czego udowodnić się nie da. Dlatego trzymajmy się tego, że **Jeden jest Bóg, i jeden Pan Jezus** (1 Kor. 8:6).

Apostoł Paweł szeroko opisał przywileje jakie otrzymał Pan Jezus od Ojca: „wzbudził go z martwych i posadził po prawicy swojej w niebie ponad wszelką nadziemską władzą i zwierzchnością, i mocą, i panowaniem, i wszelkim imieniem, jakie może być wymienione, nie tylko w tym wieku, ale i w przyszłym; i wszystko poddał pod nogi jego, a jego samego ustanowił ponad wszystkim

Głową Kościoła, który jest ciałem jego, pełnią tego, który sam wszystko we wszystkim wypełnia” (Ef. 1:18-22). List do Hebrajczyków jest często pomi-

jany, ponieważ nie można go dowolnie interpretować ponieważ tekst ze ST jest wyłożony w Nowym Testamencie

2. Syn Człowieczy

Hbr 2:5-18

O człowieku

„Czymże jest człowiek, że o nim pamiętasz, czym syn człowieczy, że o niego się troszczysz? A uczyniłeś go niewiele mniejszym od Boga, uwieńczyłeś go chwałą i godnością” (Ps. 8:5, 6 EŚP). (Ef. 1:4,5).

O aniołach

„W rzeczywistości bowiem nie aniołom dał Bóg władzę nad przyszłym światem, o którym mówimy” (Hbr. 2:5 BWP).

O Jezusie

- Nie miał gdzie głowy skłonić Mat. 8:20
- Przyszedł zbawić to co zginęło Mat. 18:11
- Został wydany w ręce ludzi Mat 17:22
- Wydany jako okup za wielu Mar. 10:45
- Powstał z martwych Mar. 9:10
- Powróci do nieba Jan 6:62
- Usiądzie na swoim tronie Mat. 19:28
- Przyjdzie w chwale ojca Mat. 16:27
- Otrzymał władzę sądenia Jan 5:22,27

O kim jest mowa Psalmie (Ps. 2:7-9)? Odpowiedź mamy w Hbr 2:7,8PL). „Tylko na chwilę uczyniłeś go mniejszym od aniołów, uwieńczyłeś chwałą i godnością, wszystko powierzyłeś jego pieczy. Gdy podporządkował Mu wszystko, nie pozostawił niczego, co by Mu nie było podporządkowane. Teraz jednak jeszcze *nie widzimy, że wszystko Mu jest podporządkowane*”

Pierwsze przyjście Jezusa

Apostoł Piotr zachęca: „Starając się wybadać, na który albo na jaki to czas wskazywał działający w nich Duch Chrystusowy, który przepowiadał cierpienia, mające przyjść na Chrystusa, ale też mające potem nastać uwielbienie” (1Ptr 1:11BW).

„Tak Chrystus raz jeden był ofiarowany dla zgładzenia grzechów wielu” (Hbr 9:28a BW). Te słowa już się wypełniły podczas pierwszego przyjścia „A gdy Pan Jezus to do nich powiedział, został wzięty w górę do nieba i usiadł po prawicy Boga” (Mar. 16:19; Dzieje 1:9 BW).

„Albowiem to jest *krw moja* nowego przymierza, która się za wielu wylewa na odpuszczenie grzechów” (Mat. 26:28 BW). Apostoł Paweł zapisał: „Ale teraz wy, którzy niegdyś byliście dalecy, staliście się w Chrystusie Jezusie bliscy przez *krw Chrystusową*” (Ef 2:13BW).

„A według zakonu niemal wszystko bywa oczyszczane krwią, i bez rozlania krwi nie ma odpuszczenia” (Hbr. 9:22 BW). Dlatego i Jezus, aby uświęcić lud własną krwią, cierpiał poza bramą” (Hbr. 13:12BW). „Tym bardziej więc teraz, usprawiedliwieni krwią jego, będziemy przez niego zachowani od gniewu” (Rzym. 5:9 BW).

Wszystko jest odkupione przez *krw*. Dlatego Jezus musiał pojawić się w

ciele, aby przelać swoją krew. „Dlatego też ST również został ogłoszony przy udziale krwi” (Hbr. 9:18BWP).

Nowy Testament niejako pilnuje aby pokazać jakie proroctwa już się wypełniły. Ktoś obliczył, że na wypełnienie czeka około 300 proroctw. Żadne z nich nie jest symboliczne. Ma określony czas wypełnienia.

Obietnice, które się spełnią

W tej tabeli zamieściłem sporo proroctw, które zapowiadają to co Pan Jezus wypełni podczas: Wielkiego Ucisku, Milenium i Nowego Nieba i Ziemi. Wypełnią się tylko te, który zostały objawione i zapisane w Biblii.

„Ale już teraz widzimy, że Jezus, który przez krótki czas był niższym od aniołów, został obdarzony chwałą i czią z powodu wszystkiego, co wycierpiał aż do śmierci, i że dzięki łaskowości Boga względem nas zechciał umrzeć dla naszego zbawienia. Bóg, od którego wszystko pochodzi i dzięki któremu istnieje, pragnąc doprowadzić wielu do udziału w swojej chwale, uznał za stosowne udoskonalić przez cierpienie Sprawcę ludzkiego zbawienia” (Hbr. 2:9,10BW).

„Boże mój, czemuś Mnie opuścił” (Mar. 15:34 BW). Ci Niektórzy oskarżają Boga, że nie ratował Syna od śmierci Wybiórczo odczytują proroctwa. Gdyby Ojciec wysłuchał Syna, ominęło by nas zbawienie, tym samym życie wieczne Nie czytają, że Ojciec *uwieńczył Syna chwałą i czią*, pochwąwszy od Jego wniebowstąpienia, które stawia Go ponad aniołami.

Podczas drugiego przyjścia Jezusa	
Zbawić tych, którzy go oczekują	Hbr. 9:28 b
Paruzja Chrystusa	Mat. 23:39
Wzbudzić umarłych	1 Kor. 15:23; 1 Tes. 4:15-17; Obj. 11:15-19
Wielki ucisk	Mat. 24:21
Wesele Baranka	Obj. 19:7-9
Rozprawić się z antychrystem	Obj. 19:11-21
Milenium	Obj. 20:4-10
Osądzenie diabła	Obj. 20:10
Drugie zmartwychwstanie	Dzieje 24:15; Obj. 20:11-14
Zniszczenie ostatniego wroga – śmierci i wrzucenie pozostałych do jeziora ogania	Obj. 20:14,15; 1 Kor. 15:24-28
Nowe niebo i nowa ziemia	(Ob. 21:1-5).

Wielki przywilej dla wierzących

„Ten, który uświęca. Z tej to przyczyny nie wstydzi się nazywać ich braćmi swymi, Ufność w Nim pokładać będę. I znowu: Oto Ja i dzieci moje, które Mi dał Bóg. Dzieci uczestniczą we krwi i ciele, dlatego i On także bez żadnej różnicy stał się ich uczestnikiem, aby przez śmierć pokonać tego, który dzierżył władzę nad śmiercią, to jest diabła, i aby uwolnić tych wszystkich, którzy całe życie przez bojaźń śmierci podlegli byli niewoli. Zaiste bowiem nie aniołów przygarnia, ale przygarnia potomstwo Abrahamowe” (Hbr. 2:11-16).

Apostoł nie pisze tu tylko o narodzie Izraela, ale „Oto moje przymierze z tobą: staniesz się ojcem **mnóstwa narodów**” (Rdz. 17:4; Ef. 2:15,16BT). „**W tym może przyjść z pomocą tym, którzy są poddani próbom**” (Hbr.2:18).

3. Wszystko poddano Jezusowi z wyjątkiem Boga

Hbr.1:5 – 14; 1 Kor. 15:24-28

W Liście do Hebrajczyków w 1:1-4 mamy zapis władzy Jezusa nad wszystkimi prorokami i aniołami. Przez kilka tysięcy lat na temat aniołów, wymyślono wiele legend i mitów, które zagłuszyły jasny przekaz biblijny. Głosi się, że każdy człowiek ma swego anioła Stróża, do których się modlą.

Oddawanie czci aniołom przez Boga jest zakazane. Niektórzy przekonują, że aniołowie są pośrednikami między Bogiem a ludźmi. Aniołowie nigdy nie byli pośrednikami, ale zawsze posłańcami. Bóg wysłał anioła Gabriela aby, dał wykładnię Danielowi:

„Gdy ja, Daniel, oglądałem widzenie i roztrząsałem jego znaczenie, oto stanął przede mną ktoś o wyglądzie męczyzny, i usłyszałem głos ludzki nad rzeką Ulaj, który wołał tymi słowami: Gabrielu, wyjaśnij mu widzenie!” (Dan. 8:15, 16; 9:20-22BT).

Podczas kamienowania Szczepan, powiedział do rodaków, że Bóg przekazał Mojżeszowi Dekalog „za pośrednictwem aniołów, ale nie przestrzegaliście go” (Dzieje 7:53). Bóg przez apostoła Pawła napomina tych: „Którzy się przechwalają przesadnym poniżaniem samych siebie oraz **kultem aniołów**, uzasadnionym jedynie ich prywatnymi widzeniami. Są to ludzie zadufani w swoim czysto ludzkim sposobie myślenia” (Kol 2:18BWP).

Apostoł Jan został napomniany za oddanie czci aniołowi. „Wtedy ja upadłem do jego stóp, by oddać mu cześć, lecz rzekł do mnie: **Nie czyń tego**, bo jestem współsługą twoim i twoich braci, tych, którzy mają świa-

dectwo Jezusa. Bogu samemu cześć oddawaj. Świadectwem bowiem Jezusa jest duch prorokowania” (Obj. 19:10; 22:8,9 BWP).

„**Któremu bowiem z aniołów Bóg** powiedział kiedykolwiek: Ty jesteś moim Synem, Ja Ciebie dziś zrodziłem? Albo: Ja będę Mu Ojcem, a On będzie Mi Synem?” (Hbr. 1:5ESP).

Jezus	Aniołowie
Jest Synem	są aniołami 1:4
Władcą	są poddanymi 1:7
Współtwórcą	one są stworzone 1:10
Pomazańcem	są posłańcami 1:9
Panem	śługami 1:14
Ukoronowany	uwielbiającymi 2:9

Ci, którzy będą razem z Jezusem w niebie też będą nazwani *przybranymi synami*. „Z miłości przeznaczył nas dla siebie jako *przybranych synów* przez Jezusa Chrystusa, według postanowienia swej woli” (Ef. 1:5 BT). Poprawnej wykładni zawsze szukajmy w kontekście, ST i NT. Bóg powiedział:

„Ty jesteś **moim Synem**, Ja Ciebie dziś zrodziłem!” (Psalm 2:7). Pan Jezus nie tylko jest nazwany Synem, ale mamy Jego rodowód i bogatą historię życia i śmierci. Urodził się pokolenia Judy, o którym prorokował król Dawid: „Ja będę dla niego ojcem, a on będzie Mi synem. Łaskawości mojej nie odmówię mu, tak jak jej odmówiłem temu, który był przed tobą” (1 Kron. 17:13; Dzieje 2:30 BWP).

Do Marii „Posłaniec odrzekł na to: Zstąpi na ciebie Duch Uświęcający, który Mocą Najwyższego sprawi, że staniesz się brzemienną, zaś Święte

Dziecię zrodzone z ciebie zostanie nazwane Synem Bożym” (Łuk. 1:35 NPD). Podczas przemienienia Bóg powiedział: „A kiedy on jeszcze to mówił, oto zakrył ich obłok pełen światła, a z obłoku dał się słyszeć głos: Oto mój Syn umiłowany. W Nim całe moje upodobanie. Jego słuchajcie” (Mat. 17:5BWP). Jan zwany Chrzcicielem powiedział: „Widziałem to i zaświadczam, że On jest Synem Bożym” (Jana 1:34). W NT Jezus jest nazwany Synem Bożym, a nie Ojcem.

Pierworodny

W Psalmie 89:28 czytamy o potomku Dawida wg ciała, jako najwyższego z królów ziemi. „Kiedy zaś wprowadzał swego Pierworodnego na świat, wtedy polecił: Niech Mu oddają część wszyscy aniołowie Boży” (Hbr. 1:6BWP). Jako pierworodny jest On jedyny i najwyższy. „Wzniósł się On do nieba i jest po prawicy Boga, a zostali mu poddani aniołowie, potęgi i moce” (1Ptr 3:22 EŚP).

Niektóre proroctwa poukrywane są jak ziarno w ziemi, obok siebie. Nieraz wypełnienie ich, dzieli tysiące lat. Pan Jezus na to proroctwa Np. (Iz. 61:1,2), powołał się po, 800 latach od zapowiedzenia (Łuk. 4:18,19). Natomiast – ***dzień pomsty***. wypełni się dopiero podczas wielkiego ucisku (Obj. 15 i 16 rozdział).

Podobnie zostało zapowiedziane proroctwo Joela, a jego wypełnienie, wyłożył ap. Piotr: „W tym czasie Duch mój² spocznie na wszystkich, którzy będą mi służyć z całym oddaniem, a będą to czynić bez reszty i żadnej

rezerwy”. (Dzieje 2:18NPD). Słowa te wypełniły się podczas wylaniu Ducha. Dzieje 2:19-21, Pozostałe słowa wypełnią się podczas w wielkiego ucisku, około 2000 lat później.

Nieziemny Król

„O aniołach wprowadźcie mówi: Aniołów swych czyni wichrami, a sługi swoje - płomieniami ognia. O Synu jednak: Tron Twój, Boże, na wieczne czasy, berłem sprawiedliwości berło Twego królowania” (Hbr 1:7,8EŚP). Te słowa zaczerpnięto z Ps. 104:4; 45:7). Chrześcijaństwo ma jednego pośrednika: „Pamiętajmy jednak, że do realizacji Obietnicy złożonej przez Boga Abrahamowi nie był potrzebny żaden pośrednik, gdyż Bóg postanowił wypełnić ją osobiście” (Gal. 3:20). Bóg nie potrzebował pośredników jako kapłanów.³

Bo jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek - Chrystus Jezus” (1 Tym. 2:5BP).

³ „Tam, gdzie jest jeden, nie potrzeba pośrednika, a właśnie Bóg jest jeden”. Gal. 3:20BP). Kiedy Jezus jeszcze nie był Mesjaszem, podczas ofiarowania przez Abrahama Izaaka. Bóg powiedział: „Przysięgłem na siebie samego, mówi Pan:” (Rdz. 22:16BW). Autorzy mają problem kiedy komentują 1 Tym. 2:5 „Bo jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek – Chrystus”.

Apostoł Paweł wyraźnie podkreśla różnicę między Ojcem i Synem. „Apostoł Jan zapisał: „On ci jest ubłaganiem za grzechy nasze, a nie tylko za nasze, lecz i za grzechy całego świata.” (1 Jana 2:1,2). Pan Jezus nie prosił sam siebie, o pomoc: „Boże mój, Boże mój, czemuś Mnie opuścił?” (Mat. 27:46; „Ojcze, w ręce Twoje oddaję ducha mego. I po tych słowach skonał” (Łuk. 26BP). Inne teksty prostują nasze myślenie. Dlatego korzystam z różnych przekładów Biblii. Bóg jest jeden, dlaczego wielu za wszelką cenę koniecznie nazywa Go trójcą? (1 kor. 8:5,6).

² NPD - Ducha Świętego zmienia na ***Duch mój***. Biblia oddziela ducha Bożego, od ducha Chrystusa

„Otóż nie ma pośrednika, gdzie chodzi tylko o jedną osobę, a Bóg jest tylko jeden” (Gal. 3:20PNŚ). „Gdy zaś wypełnił się czas, Bóg zesłał swego Syna, który urodził się z kobiety, urodził się pod panowaniem Prawa” (Gal. 4:4BP). Mówi bowiem [Pismo]: W czasie pomyślnym wysłuchałem cię, w dniu zbawienia przyszedłem ci z pomocą. Oto teraz czas upragniony, oto teraz dzień zbawienia” (2 Kor. 6:2BWP).

„Przyjdzie owo będzie miało miejsce we właściwym czasie za sprawą błogosławionego i jedyne go Władcy, Króla wszystkich władców i Pana wszystkich panujących” (1 Tym. 6:15 BWP). Bóg powiedział do króla z linii rodowej Dawida - Sedekiasza: „Precz z diademem. Precz z koroną! Nic nie pozostanie tak jak jest, aż przyjdzie ten, który ma do niego prawo, jemu je dam” (Ez. 21:31,32EŚP). Po powrocie z Babilonu każdy król Judy, był podanym Cezara.

To proroczo usłyszała Maria: „Będzie On wielki i zostanie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego ojca Dawida. Będzie królował nad domem Jakuba na wieki, a Jego królestwo nie będzie miało końca” (Łuk. 1:32,33EŚP). „Tych zaś, którzy Je przyjęli obdarzyło mocą, aby się stali dziećmi Bożymi. To są ci, którzy wierzą w Jego imię” (Jana 1:12 EŚP).

Niezmienny

„Ukochałeś sprawiedliwość, a znienawidziłeś bezprawie, dlatego Twój Bóg namaścił Cię, o Boże, olejkim radości, jak żadnego z Twoich towarzyszy” (Hbr 1:9PL). Tak jak nasze dzieci są ludźmi. Tak Pan Jezus jako Syn Boży, jest z rodziny Bożej. Te słowa zostały

zaczepnięte z (Ps. 102:26-28). „Tyś, Panie, na początku ugruntował ziemię, i niebiosy są dziełem rąk twoich; one przemijają, ale Ty zostajesz; I wszystkie jako szata zestarzeją się, i jako płaszcz je zwiniesz, jako odzienie, i przemienione zostaną; ale tyś zawsze ten sam i nie skończą się lata twoje” (Hbr 1:10-12).

Tak jak szata musi być odnawiana, tak odnowione będzie wszystko co zostało stworzone. „Oto wszystko nowym czynię. I mówi: Napisz to, gdyż słowa te są pewne i prawdziwe” (Obj. 21:5 BW).

Wywyższony Syn Człowieczy

Jezus	Biblia
Synem Bożym	Ps. 2:7
Synem Dawidowym	1 Kronik 17:13
Pierworodnym	Ps. 89:28
Królem	Ps. 45
Współtwórcą	Ps. 102
Królewskim Kapłanem	Ps. 110

„A do którego z aniołów powiedział kiedy: Siądź po prawicy mojej, aż położę nieprzyjaciół twoich jako podnózek stóp twoich” (Hbr 1:13BW). Te prorocze słowa zapisał król Dawid w (Ps. 110:1,2BW). Miejsce po prawicy Bożej jest wyrazem największej godności, absolutnego panowania nad wszystkimi. „Aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią” (Filip. 2:10BW).

Aniołowie jako słudzy

„Czy nie są oni wszyscy duchami do posług, posyłanymi do pomocy tym, którzy mają odziedziczyć zbawienie?” (Hbr 1:14 BWP). Oto niektóre przykłady ochrony wybranych przez aniołów: „*Anioł Pański* zakłada obóz Wołów tych, którzy się go boją, i ratuje

ich” (Ps. 34:8BW). „Wołaliśmy więc do Pana, a On wysłuchał naszego głosu i zesłał **anioła**, a ten wyprowadził nas z Egiptu” (4 Mojż. 26:16BW).

„Gdy oślica zobaczyła **anioła** Pańskiego stojącego na drodze z dobytym mieczem w ręku, zboczyła z drogi i poszła w pole, Bileam zaś bił oślicę, aby ją zawrócić na drogę” (Liczb 22:23 BW).

„I ukazał mu się anioł Pański i rzekł do niego: Pan z tobą, mężu waleczny!” (Sędz. 6:12BW). Anioł wyrwał z ognia trzech przyjaciół Daniela 3:25). „Mój Bóg posłał swojego anioła, by zamknął paszeczki lwów” (Daniela 6:23BW). Takich przykładów mamy wiele i nic w tym temacie się nie zmieniło: „Jezus Chrystus wczoraj i dziś, ten sam i na wieki” (Hbr 13:8BW).

Przykład fałszywego proroka,

który powołał się na anioła rzekomo z rozkazu Boga: Sprowadź go z sobą z powrotem do swojego domu, niech zje chleb i napije się wody. Tak go okłamał” (1 Król. 13:18BW). Dlatego czytamy Słowo, aby nie dać się zwieść. Mamy wierzyć tylko Bogu, że u Niego nie ma nic niemożliwego, aby ocalić swój lud.

„I wyszedł **anioł** Pana, i pozbawił życia w obozie asyryjskim sto osiemdziesiąt pięć tysięcy mężów. Oto następnego dnia rano wszyscy byli same trupy” (Iz. 37:36; 2 Król. 19:35 PL). „Chociaż padnie u boku twego tysiąc, A dziesięć tysięcy po prawicy twojej, Ciebie to jednak nie dotknie” (Ps. 91:7 BW). Ponad tysiąc lat później od zapisanania tych słów apostoł Piotr powiedział: „Teraz wiem na pewno, że Pan posłał swego anioła i wyrwał mnie z ręki Heroda i z tego wszystkiego,

czego oczekiwali Żydzi” (Dzieje 12:11 BW). Interwencji aniołów zapisanych w Biblii są setki, a z życia wiernych, setki milinów.

Często nie są one tak widowiskowe dla innych. Często dzieją się załkch domu, ale obietnica cały czas jest aktualna. Aniołowie wykonują każde zadanie. Są oni odpowiedzialni za wykonanie Bożych poleceń. Hbr 1:14). Szczególnie będą się manifestować w walce ze demonami i złymi ludźmi.

Nie ważne ilu nas jest

„Bo gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich” (Mat. 18:20BT). „Wtedy odezwał się Jan: Nauczycielu, widzieliśmy kogoś, kto w imię Twoje wyrzucał czarty, a nie chodzi z nami. Zabroniliśmy mu więc, ponieważ nie chodzi z nami. Lecz Jezus odpowiedział: Nie zabraniajcie mu. Nikt bowiem spośród tych, którzy czynią cuda w imię moje, nie będzie tak łatwo mówić źle o Mnie. Jeśli ktoś nie jest przeciwko nam, jest z nami. Ktokolwiek poda wam kubek wody do picia dlatego, że należycie do Chrystusa, tego, zaprawdę mówię wam, nie minie nagroda” (Mar. 9:38-41BWP).

Bóg objawia swoje zamierzenia wiernym uczniom, przez aniołów: „Im to zostało objawione, że nie sobie samym, lecz wam usługiwali w tym, co teraz wam zostało zwiastowane przez tych, którzy w Duchu Świętym zesłanym z nieba opowiadali wam radosną nowinę; a są to rzeczy, *w które sami aniołowie wejrzeć pragną*” (1Ptr 1:12BW).

„Chodzi o to, aby teraz zwierzcności i władze na wysokościach nieba mogły poznać *przez eklezję (kościół) wszech-*

stronną mądrość Boga” (Ef. 3:10; 1Ptr 1:12BW). Bóg przez proroka Daniela uchylił szczelinę, na niebie, aby wierni Żydzi mogli zobaczyć nieustanne walki jakie toczą demony z Bożymi aniołami. Dlatego Daniel otrzymał odpowiedź na modlitwę dopiero po 21 dniach.

„Anioł królestwa Persji walczył przeciw mnie przez dwadzieścia jeden dni i wtedy Michał, pierwszy z aniołów, przyszedł mi z pomocą. Dlatego też zostawiłem go tam przy królach Persji i przyszedłem, aby ci objawić, co ma przyjść na twój naród w dniach ostatnich, bo także obecne widzenie dotyczy tych odległych dni” (Dan 10:12,13BW).

Każdy ma swoje miejsce i pracę do wykonania w Królestwie Bożym. Trwajmy w Bogu, Panu Jezusie i w Słowie Bożym. Zachowujmy czujność! Prosząc o pomoc, otrzymamy ją w stosownej chwili. Dlatego „W uciску bądźcie cierpliwi, w modlitwie – wytrwali” (Rzym. 12:12 BW).

Czasy ostateczne

rozpoczęły się w dniu wylania Ducha Bożego” (Dzieje 2:16,17,18). „Bóg wielokrotnie i na wiele sposobów przemawiał dawniej do przodków przez proroków. W tych dniach ostatnich przemówił do nas przez Syna. Jego to ustanowił dziedzicem wszystkich rzeczy i przez Niego stworzył czasy” (Hbr. 1:1,2 EŚP).

Świadkowie Jehowy te słowa (2 Tym. 3:1-5) przypisują do pokolenia 1914 roku. Te słowa wypełniają się od wniebowstąpienia Pana Jezusa.

Ponad 300 prorocत्व mesjańskich

Jako uczniowie Chrystusa szukamy prorocत्व ze ST, które się jeszcze nie wypełniły. Czyńmy to samo, robili Żydzi, którzy z utęsknieniem oczekiwali na Mesjasza. Niestety kiedy przyszedł odrzucili Go. Myśleli tylko o sobie.

Po zmartwychwstaniu pytali Jezusa „Panie, czy w tym czasie odbudujesz królestwo Izraelowi?” (Dzieje 1:6 BW). „Badacie Pisma, bo sądzicie, że one zawierają słowa żywota wiecznego. A one o Mnie dają świadectwo! I nie chcecie przyjść do Mnie, aby mieć życie” (Jana 5:39,40 BP).

Mało kto z uczniów Chrystusa bierze pod uwagę te słowa: „Albowiem kto by napoił was kubkiem wody w imię tego, że należycie do Chrystusa, zaprawdę powiadam wam, nie straci zapłaty swojej” (Mar. 9:41BW).

„Szemrali przeciwko gospodarzowi, mówiąc: Ci ostatni jedną tylko godzinę pracowali, a zrównałeś ich z nami, cośmy znosili ciężar dnia i upał. (...) Czy nie wolno mi czynić z tym, co moje, jak chcę? (Mat. 20:12-15BW) Obyśmy poprzez swoją sprawiedliwość nie stracili wszystkiego

Jan Chrzciciel „rzekł: **„Oto Baranek Boży!”** (Jana 1:36). Apostoł Paweł nawiązując do tych prorocत्व: „Stępiąły ich umysły, ponieważ aż do dnia dzisiejszego ta sama zasłona okrywa ich podczas czytania Starego Przymierza. Nie została ona z nich zdjęta, ponieważ usuwa ją dopiero Chrystus. I tak aż do dnia dzisiejszego zasłona spoczywa na ich sercach, kiedy czytają Mojżesza. Skoro jednak ktoś nawraca się do Pana, zasłona opada” (2 Kor. 3:14-16BP). Te słowa wypełnią się

wtedy: „kiedy powiecie: Błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie” (Mat. 23:38,39 BW). Pan Jezus po zmartwychwstaniu przyłączył się do dwóch uczniów: „powiedział im: "O nierozumni i leniwi w sercu! Nie wie-
rzyście w to wszystko, co powiedziałem

prorocy! Czyż Chrystus nie musiał tego cierpieć i wejść do swej chwały? I zaczynając od Mojżesza, przez wszystkich proroków, wyjaśniał im, co odnosiło się do Niego we wszystkich Pismach” (Łuk. 24:25-27 EŚP).

4. Jezus w Starym Testamencie

Hbr1:1-14

„Boga nikt nigdy nie widział

Jednorodzony Syn, który jest Bogiem i który przebywa na łonie Ojca, On Go ukazał.” (Jana 1:18UBG). Kogo więc widzieli niektórzy izraelici, których ST i NT wspomina 12 razy? Wielu z nas ma uszy i oczy zamknięte na nauki Chrystusa. „Dlaczego nie rozumiecie tego, co mówię? Ponieważ nie jesteście w stanie słuchać moich słów” (Jan 8:43 BWP). „Tak iżby patrzyli oczyma, a nie widzieli, słuchali uszami, a nie słyszeli i żeby się nie nawrócili i nie była im wydana tajemnica” (Mar. 4:12 BP).

Nikt nie widział Boga? Pan Jezus powiedział „Nie oznacza to, że Ojca zobaczył ktoś jeszcze poza Tym, który jest od Boga — bo tylko On widział Ojca” (Jana 7:29 PL). „Wszystko zostało mi przekazane przez Ojca mego i nikt nie zna Syna tylko Ojciec, i nikt nie zna Ojca, tylko Syn i ten, komu Syn zechce objawić” (Mat. 11:27; 1 Tym. 6:16BW).

„Syn sam od siebie nie mógłby nic czynić, gdyby nie widział, że czyni to Ojciec. Cokolwiek bowiem On czyni, Syn czyni w ten sam sposób” (Jana 5:19 PL). Żydzi nie dopuszczali nawet myśli, aby myśleć, że są synami Bożymi. Podczas jednej z dyskusji Pan Jezus

im powiedział: „Wasz ojciec Abraham uradował się tym, że ujrzał mój dzień: ujrzał go i uradował się” (Jana 8:56 BWP). Gdzie i kiedy Abraham widział Jezusa? (Rdz. 18:1; Hbr 11:11-13).

„Pięćdziesięciu lat jeszcze nie masz, a Abrahama widziałeś? Wtedy porwali kamienie, aby rzucić na niego, lecz Jezus ukrył się i wyszedł ze świątyni” (Jan 8:57-59). Ukrył się aby nie zabili Go, przed wyznaczonym czasem (Dan. 9:23-27)

Oto inny dowód biblijny: „Gdy Jozue przebywał blisko Jerycha, podniósł oczy i ujrzał przed sobą męża z mieczem dobytym w rękę. Jozue podszedł do niego i rzekł: Czy jesteś po naszej stronie, czy też po stronie naszych wrogów? A on odpowiedział: Nie, gdyż jestem wodzem zastępów Pańskich i właśnie przybyłem. Wtedy Jozue upadł twarzą na ziemię, oddał mu pokłon i rzekł do niego: Co rozkazuje mój pan swemu słudze? Na to rzekł wódz zastępów Pańskich do Jozuego: Zdejm obuwie z nóg twoich, albowiem miejsce, na którym stoisz, jest święte. I Jozue tak uczynił” (Joz. 5:13-15BWP).

Spotkanie z Gedeonem: „Wtedy anioł PANA wyciągnął laskę, którą trzymał w ręce i jej końcem dotknął mięsa i praśnnych chlebów. I wydobył się

ogień ze skały; strawił mięso oraz przaśne chleby. Potem anioł PANA zniknął mu z oczu. Gedeon zrozumiał, że był to anioł PANA. Dlatego zawołał: "Biada mi, Panie mój, BOŻE! Widziałem przecież anioła PANA twarzą w twarz!" (Sędz. 6:21,22BT).

Inni nauczają, że to byli aniołowie. ST nie określał jak objawi się Jezus. Świadkowie Jehowy bazując tylko na ST widzą Jezusa jako anioła. Mamy tu przykład za panowania Babilonu „Wtedy król Nabuchodonozor się przeraził i szybko powstał, mówiąc swoim sługom: Czy nie wrzuciliśmy w środek ognia trzech związanych mężów? A oni odpowiadając, rzekli królowi: Prawda, królu! Zaś on odpowiadając, rzekł: Oto ja widzę czterech, rozwiązanych mężów, przechadzających się w środku ognia i nie ma na nich żadnej szkody, a osoba czwartego jest podobna do syna Boga” (Dan. 3:24,25NBG).

Na tych przykładach możemy się przekonać, że nie biorąc pod uwagę wszystkich wersetów, możemy błędzić i innych w błąd wprowadzać. NT mówi tak jak Nabuchodonozor, że Jezus jest Synem Bożym. Apostoł Jan jak i pozostali, którzy spotkali się z aniołem, aniołowie ci, zabronili by im nie oddawali ci, tak jak Janowi:

„Upadłem do nóg anioła, który mi to pokazywał, aby mu oddać pokłon. I rzecze do mnie: Nie czyn tego! Jestem współsługą twoim i braci twoich, proroków, i tych, którzy strzegą słów księgi tej, Bogu oddaj pokłon!” (Obj. 22:8,9; 19:10 BW). To jest najważniejszy dowód: „Boga nikt nigdy nie widział” (Jan 1:18). Reszta to niezbyt precyzyjne tłumaczenie.

„Oto panna pocznie i porodzi syna, [nie anioła] i nada mu imię Emmanuel!” (Iz. 7:14; Mat. 1:22-25ESP). „W miłości swej i łaskawości On sam ich wykupił. On wziął ich na siebie i nosił przez wszystkie dni przeszłości” (Iz 63:9 BT).

Oto przykład wyprowadzenia Izraela z niewoli Egipskiej i w innych trudnych chwilach „A Pan siedł przed nimi w dzień w słupie obłoku, by ich prowadzić w drodze, a w nocy w słupie ognia, aby im świecić, żeby mogli iść dniem i nocą. (2 Mojż. 13:21) NT wyraźnie rozróżnia Ojca od Syna „jeden Bóg Ojciec, i jeden Pan, Jezus Chrystus” (1 Kor. 8:BT)

„Wprawdzie był On na to przeznaczony już przed założeniem świata, ale objawiony został dopiero w czasach ostatnich ze względu na was” (1 Ptr. 1:20 BW). „Lecz gdy nadeszło wypełnienie czasu, zesłał Bóg Syna swego, który się narodził z niewiasty i podlegał zakonowi, aby wykupił tych, którzy byli pod zakonem, abyśmy usynowienia dostąpili” (Gal. 4:4BW).

Ponad 1000 lat p.n.e., Dawid jako prorok zapisał: „Chcę [wam] oznajmić dekret Jahwe. Jahwe rzekł do mnie: Tyś moim synem, Ja dziś zrodziłem ciebie. Zażądaj ode mnie, a dam ci w dziedzictwo narody i krańce ziemi w twoje posiadanie!” (Ps. 2:7,8; Dzieje 2:30BW).

Około roku (997) Syn Salomona - Roboam, doprowadził do podziału Izraela, które zjednoczył jego dziadek – Dawid. Wtedy prorok Achiasz wziął nowy płaszcz Jeroboama, porozdzierał go na dwanaście części i powiedział: „Weź sobie dziesięć części. Oto wyrwę królestwo z ręki Salomona, a tobie dam dziesięć pokoleń” (1 Król. 11:29-

32BT). Jezus miał się narodzić z pokolenia Judy. Rdz. 49:10. Dlatego Bóg zabronił im: „aby się nie mieszały z narodami” (Joz. 23:7BW). Bóg na różne sposoby chronił lud, którego wybrał (5 Mojż 7:7-11).

Kiedy Izrael odchodził od Zakonu, Bóg wysyłał proroków. Do Jeremiasza powiedział: „Idź i kup sobie lniany pas i włoż go sobie na biodra, ale nie kładź go do wody! Po upływie wielu dni Jeremiasz poszedł nad Eufrat, odszukał pas z miejsca, w którym go ukrył, a oto pas zbutwiał i nie nadał się do niczego: Tak oto zniszczę pychę Judy i bezgraniczną pychę Jerozolimy” (Jer. 12:1-9). „Sporządź sobie powrozy oraz jarzmo i nałóż sobie jarzmo na szyję.

Teraz oddałem wszystkie te kraje w ręce Nabuchodonozora, króla babilońskiego, mojego sługi. Nawet dzikie zwierzęta oddałem mu na służbę. Wszystkie narody będą służyć jemu i jego potomstwu, aż nadejdzie czas na jego kraj i wtedy to jego ujarzmią liczne narody i wielcy królowie” (Jer. 27:1-7EESP).

Do Ezechiela Bóg powiedział: „Weź dobrze naostrzony miecz! Ogól nim sobie włosy na głowie i brodę. Potem weź wagę i zważ ogolone włosy! Jedną trzecią tych włosów spal w samym środku miasta w dniu zakończenia jego oblężenia. Jedną trzecią rozproszysz mieczem po mieście, a jedną trzecią rzucisz na wiatr w tym czasie, kiedy Ja będę na nich dobywał miecza. Trochę włosów weź i zawiń w połą swojego płaszcza! Stąd weź jeszcze kilka włosów i rzuć je do ognia i spal. Ogień z nich obejmie cały Dom Izraela” (Ezech. 5:1-4 BWP). „I usłyszałem słowa Pana mówiącego do mnie: Kogo mogę posłać? Kto będzie moim zwia-

stunem? Wtedy [Izajasz]: odpowiedział. Oto jestem, poślij mnie! Wówczas on odpowiedział: Idź i powiedz temu ludowi: Będziecie słuchać pilnie ale nic nie zrozumiecie, będziecie się przypaływać uważnie ale nic nie zobaczycie” (Iz. 6:8,9; 1 Kron. 29:29 BWP).

Żydzi, kiedy Jezus wszedł na arenę świata pytali Go: „Jaką mocą to czynisz i *kto ci dał tę moc?*” (Mat. 21:23BW). Albowiem uczył je jako moc mający, a nie jak ich uczeni w Piśmie” (Mat. 7:29BW). Pan Jezus zawsze odwoływał się do ST – mówiąc - napisano.

Apostoł Piotr napisał: „Albowiem wszystkie proroctwa, które się w nim znalazły, zostały tam umieszczone nie decyzją człowieka, lecz pojawiły się z woli Boga - przekazane ustami ludzi prowadzonych w tej sprawie przez Ducha Uświęcającego” (2Ptr 1:21BP). Historia Starego Testamentu była przekazywana i zapisywana jako objawienie Boże.

Pisarzami ST byli ludzie z różnych grup społecznych np. kapłanem – był Ezechiel. Królem – był Dawid. Pasterzem – był Amos. Prorocy, byli ustami i piórem Boga. Izrael miał przywilej słuchać i głosić Słowo Boże. „Są to Izraelici, do których należy przybrane synostwo i chwała, przymierza i nadanie Prawa, pełnienie służby Bożej i obietnice” (Rzym 9:4 BT).

W centrum wszystkich obietnic Bożych był obiecany Mesjasz. Wraz z nadejściem Mesjasza nastał „kres tych dni”. Chrystus był treścią i celem prorockiego świadectwa, a zarazem jego początkiem. „A Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas. I widzieliśmy Jego chwałę, chwałę, jaką Jednorodzo-

ny otrzymuje od Ojca, będąc pełnym łaski i prawdy” (Jana 1:14 BWP).

Również dzięki [wierze] jesteśmy w stanie zrozumieć, że świat został stworzony Słowem Boga – a więc że to co widzialne, wzięło się z tego, co jest niewidzialne” (Hebr. 11:3NPD). (Jana 1:1). Chrystus brał czynny udział w stwarzaniu. „Piszemy wam o tym, co było od początku. O tym, co słyszeliśmy i widzieliśmy na własne oczy, co oglądaliśmy i dotykaliśmy własnymi rękami - o Słowie Życia”

Za dni antychrysta będzie toczyła się walka „Wszelki zaś duch, który nie wyznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, nie jest z Boga” (1 Jan 4:3BW).

„W tych dniach ostatnich przemówił do nas przez Syna. Jego to ustanowił dziedzicem wszystkich rzeczy i przez Niego stworzył czasy. On, będąc odblaskiem chwały Boga i odbiciem Jego istoty, podtrzymuje wszystko mocą swego słowa. On, gdy dokonał oczyszczenia z grzechów, zasiadł po prawej stronie Majestatu na wysokościach” (Hbr 1:2,3 EŚP).

Na samym początku Listu do Hebr. 1:3) Mesjasz jest przedstawiony jako **Syn**. Jezus pytał apostołów, za kogo ludzie Go uważają? „A odpowiadając Szymon Piotr rzekł: Tyś jest Chrystus, Syn Boga żywego. A Jezus odpowiadając, rzekł mu: Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jonasza, bo nie ciało i krew objawiły ci to, lecz Ojciec mój, który jest w niebie” (Mat. 16:16,17 BW). Do Piotra powiedział: „na fundamentie twojego wyznania - niczym na niewzruszonej opoce – zbuduje nową społeczność Bożego ludu” (Mat 16:18NPD). Te słowa Piotr nie wypowiedział sam z siebie: „Objawił ci to

Ojciec mój, który jest w niebie”. Czy potrzebujemy większego świadectwa w tym temacie? „Słuchaj, Izraelu! Jahwe, nasz Bóg, jest jedynym Bogiem” (5 Mojż. 6:4BWP).

Jezus jest „*odblaskiem chwały Boga i odbiciem Jego istoty*” Istnieje tylko **jeden Bóg** Ojciec, i **jeden Pan**, Jezus Chrystus, przez którego wszystko istnieje i przez którego my także istniejemy” (1 Kor. 8:6 BW).

Pan Jezus ma władzę nad aniołami

„*O tyle wyższym stał się od aniołów, o ile wspanialsze od nich odziedziczył imię*” (Hbr 1:4EŚP). „Z całą mocą wyznajemy, że wielka jest tajemnica pobożności: Ten, który objawił się w ciele, został usprawiedliwiony w Duchu. On ukazał się aniołom, został ogłoszony narodom, znalazł wiarę w świecie, został wywyższony w chwale” (1 Tym. 3:16 EŚP; Jana 1:18).

„Toteż i Chrystus nie sam siebie okrył chwałą najwyższego kapłana. Uczynił to Ten, który powiedział do Niego: Ty jesteś moim Synem, Ja Ciebie dziś zrodziłem” (Hbr. 1:5; Jak został zapowiedziany w Psalmie Ps. 2:7BW).

„Natomiast wprowadzając Pierworodnego na świat, mówi: Niech Mu się kłaniają wszyscy aniołowie Boży” (Hbr. 1:6 BW). W nim też objawił swoją naturę i dlatego tylko On jest obrazem niewidzialnego Boga, przyczyną wszelkiego stworzenia. W Nim bowiem zaistniało wszystko, co tylko zostało stworzone, zarówno w Niebiosach, jak i na ziemi: byty widzialne i niewidzialne, trony, panowania, zwierzchności i władze. Wszystko dokonało się przez Niego i dla Niego” (Kol. 1:15,16NPD). Chrystus jest jedy-

nym odzwierciedleniem niewidzialnego Boga. „Nie głosimy tego słowami wypływającymi z ludzkiej mądrości, lecz słowami, których uczy Duch. Objawiamy sprawy duchowe ludziom, którzy poddają się działaniu Ducha. Człowiek kierujący się tylko zasadami naturalnymi nie pojmuje spraw Ducha Bożego. Uważa je za głupotę i nie jest w stanie tych spraw zrozumieć, ponieważ należy je rozstrzygać w sposób duchowy” (1 Kor. 2:13,14BP).

„A Słowo stało się człowiekiem i zamieszkało między nami, i widzieliśmy Jego chwałę, chwałę, jaką otrzymał od Ojca Jednorodzony, pełen łaski i prawdy” (Jana 1:14BP). Wiara w biblijnym znaczeniu jest zaufaniem okazywanym Bogu, na podstawie tego co o Nim mówi Pismo „Ponieważ to, co o Bogu wiedzieć można, jest dla nich jawne, gdyż Bóg im to objawił” (Rzym. 1:19BW). Nie chodzi o ślepą, naiwną życzeniową, wiarę.

Tak jak za dni Mojżesza po przez wszystkie dni, aż do końca nie zabraknie tych zwodzicieli: „Narody, które wkrótce zniszczysz, słuchały wróżbiarzy i czarowników, tobie jednak nie pozwala na to PAN, twój Bóg” (5 Mojż. 18:14 BWP).

„Lecz cielesny człowiek nie pojmuje tych rzeczy, które są z Ducha Bożego. Są bowiem dla niego głupstwem i nie może ich poznać, ponieważ rozsądza się je duchowo”(1 Kor. 2:14BW).

Nasza niedoskonałość nie pozwala nam wszystkiego zrozumieć. „Teraz widzimy niejasno jak w zwierciadle, potem zobaczymy bezpośrednio - twarzą w twarz. Teraz poznaję częściowo, potem poznam [całkowicie], tak jak sam jestem poznany” (1 Kor. 13:12BP).

„Dzięki wierze pojmujemy, że wszystko, co istnieje w czasie i przestrzeni, zostało ukształtowane słowem Boga, tak że to, co widzimy, nie powstało z rzeczy widzialnych” (Hbr. 11:3PD). Idziemy wiarą nie widzeniem.

„Pan Jezus otrzymał pełnię władzy w niebie i na ziemi” (Mat. 28:18EŚP). Otrzymał ją od Ojca! I wypełnił to, co Ojciec mu zlecił. „A gdy już wszystko zostanie Mu poddane, wtedy i sam Syn zostanie poddany Temu, który Synowi poddał wszystko, aby Bóg był wszystkim we wszystkich” (1 Kor. 15:28 BWP).

„Tedy rzekłem: Oto przychodzę, aby wypełnić wolę twoją, o Boże, jak napisano o mnie w zwoju księgi” (Hbr 10:7 BW). „Godzien jesteś wziąć księgę i zdjąć jej pieczęcie, ponieważ zostałeś zabity i odkupiłeś dla Boga krwią swoją ludzi z każdego plemienia i języka, i ludu, i narodu” (Obj. 5:9BW).

„Po złożeniu jednej ofiary za grzechy, na zawsze zasiadł po prawej stronie Boga” (Hbr 10:12EŚP). „Dlatego nie mogli uwierzyć, że znowu rzekł Izajas: Zaslepił oczy ich i zatwardził serce ich, aby nie widzieli oczami swymi i nie rozumieli sercem swym, i żeby się nie nawrócili, i żeby ich nie uzdrowił” (Jana 12:3-43BW).

„Wreszcie posłał do nich swojego syna. Myślał bowiem: Uszanują mojego syna” (Mat.21:37BWP).

5. Wyższość Chrystusa nad Mojżeszem

Hbr. 3:1-19

„A gdy Mojżesz zstępował z góry Synaj, mając w ręku dwie tablice Świadcstwa, nie wiedział Mojżesz, gdy zstępował z góry, że skóra na twarzy jego promieniała od rozmowy z Panem. A gdy Aaron i wszyscy synowie izraelscy ujrzeli Mojżesza, spostrzegli, że skóra na twarzy jego promieniała, i bali się przystąpić do niego” (2 Możj. 34:29,30). „Mojżesz był człowiekiem, najpokorniejszym ze wszystkich ludzi, którzy żyli na ziemi” (Liczb 12:3).

Pośrednik Nowego Przymierza

Mojżesz zanosił modlitwy za buntowniczy naród. Oskarżany każdego dnia Pod tak wielką presją – załamał się: „Zatem ujrzysz z daleka tę ziemię; lecz nie wejdiesz do ziemi, którą oddaje synom Izraela” (4 Możj. 20:10NBG). Takich buntowników nigdy nie brakuje. Ale Bóg nigdy nie pozostawi swego ludu samym sobie. „Ale w ostatecznych dniach Bóg przemówił do nas przez Syna” (Hbr 1:2). Jezusowe objawienie jest najważniejsze i zgodne z tym co głosili prorocy na przestrzeni tysięcy lat.

Albowiem: „Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie” (Jana 14:6 BT). Niestety wielu o pośredniku Jezusie, pamięta tylko ten werset, „Jeden jest bowiem Bóg, jeden jest także **Pośrednik** między Bogiem a ludźmi, człowiek Chrystus Jezus” (1 Tym. 2:5 BW).

Ale takich wersetów o pośredniku tylko w tym Liście jest więcej, np.: „Dlatego też jest pośrednikiem nowego testamentu, aby ci, którzy zostali powołani

do dziedzictwa wiecznego, otrzymali obietnicę, poniósł bowiem śmierć dla odkupienia wykroczeń popełnionych za czasów pierwszego testamentu” (Hbr 9:15 BP).

„Chcę przez to powiedzieć: Testamentu, sporządzonego prawnie przez Boga, nie może znieść Prawo (Zakon), które powstało po *czterystu trzydziestu latach*, bo inaczej obietnica byłaby bez znaczenia. Gdyby bowiem dziedzictwo wywodziło się z Prawa, nie wywodziłoby się z obietnicy - tymczasem Bóg przez obietnicę okazał Abrahamowi swoją łaskę.

Czymże więc jest Prawo? *Dodano je* dla ujawnienia wykroczeń - do czasu przyjścia potomstwa, dla którego była przeznaczona obietnica. Prawo to przekazali aniołowie przez pośrednika. Tam, gdzie jest jeden, nie potrzeba pośrednika, a właśnie Bóg jest jeden” (Gal. 3:17-24 BW).⁴ „I do Jezusa pośrednika Nowego Przymierza, i do pokropienia krwią wołającą głośniejsze niż Abel. Strzeżcie się, żebyście nie odtrącili Przemawiającego do was. Jeśli bowiem oni nie uszli kary, odtrąciwszy tego, który mówił do nich na ziemi, to tym bardziej my nie ujdziemy kary, wzgardziwszy Przemawiającym do nas z nieba” (Hbr 12:24,25 BP).

„Wszystko jest mi przekazane przez Ojca mojego i nikt nie wie, kto to Syn, jak tylko Ojciec, a kto Ojciec, jak tylko Syn, i ten, komu Syn zechce to objawić” (Łuk.10:22BW). „Dzieci moje, piszę wam, abyście nie grzeszyli. Gdy-

⁴ Patrz przypis 3

by jednak ktoś zgrzeszył, to obrońcę mamy u Ojca, Jezusa Chrystusa, Sprawiedliwego. On właśnie jest ofiarą przebłagalną za nasze grzechy, nie tylko zresztą za nasze, lecz również za grzechy całego świata” (1 Jana 2:1,2 BP).

„Chrystus jest Ofiarą przebłagalną za nasze grzechy Dlatego też może zbawiać wszystkich, którzy kiedykolwiek żyć będą, *kiedy tylko zbliżą się do Boga przez Niego*” (Hbr 7:25 BW).

„Powiedziałbym, że według Prawa wszystko oczyszcza się krwią, a bez przelania krwi nie ma odpuszczenia” (Hbr 9:22BP). Zakon nie mógł nikogo zbawić. Dlatego musiano składać nieustanne ofiary. Nauka Jezusa jest dla wielu twardą mową.

Nawet „krewni, gdy o tym usłyszeli, przyszli, aby go pochwycić, mówili bowiem, że odszedł od zmysłów” (Mar. 3:21BW). „To są moje słowa, które mówiłem do was, będąc jeszcze z wami, że się musi spełnić wszystko, co jest napisane o mnie w zakonie Mojżesza i u proroków, i w Psalmach” (Łuk. 24:44 BW).

„Kiedy nadszedł czas: „Wtedy otworzył im umysły, aby mogli zrozumieć Pisma” (Łuk. 24:45 BW). „Mówił im: Jeśli we mnie trwać będziecie i słowa moje w was trwać będą, proście o cokolwiek będziecie chcieli, stanie się wam” (Jana 15:7BW).

„Proście, a weźmiecie, aby radość wasza była zupełna” (Jana 16:24BW). Nie bójmy się prosić Jezusa o nasze potrzeby. „I o cokolwiek prosić będziecie w imieniu moim, *to uczynię*, aby Ojciec był uwielbiony w Synu. Jeśli o co prosić będziecie w imieniu moim, *spełnię to*” (Jan 14:13,14).

„Przeto, bracia święci,

współuczestnicy powołania niebieskiego, zważcie na Jezusa, posłańca i arcykapłana naszego wyznania, wiernego temu, który go ustanowił, jak i Mojżesz był wierny w całym domu Bożym” Hbr 3:1,2BW). „Każdy bowiem dom jest przez kogoś zbudowany, a *Tym, który zbudował wszystko, jest Bóg*” (Hbr 3:4BT).

W Biblii nie ma tak i nie, na ten sam temat. Często problem leży w tłumaczeniu, a nie w Biblii. Apostoł Piotr przyrównuje wiernych do ‘żywych kamieni’, „służycie do budowy duchowego domu, aby stać się świętym kapłaństwem i składać duchowe ofiary, miłe Bogu dzięki Jezusowi Chrystusowi” (1Ptr 2:5 EŚP). Nie chodzi tu o samozwańczych kapłanów (Obj. 1:6).

Niestety złe moce „przez nieprawość nakładają **prawdzie** pęta” (Rzym. 1:18 BT). Kłamstwo będzie się potęgować. „Pojawią się bowiem fałszywi mesjasze i fałszywi prorocy, tacy, którzy będą nawet czynić wielkie cuda i znaki, aby wprowadzić w błąd, gdyby to było możliwe, nawet wybranych” Tak więc zapowiedziałem wam to z góry” (Mat. 24: 24,25BWP). „Jedni czynią to przez zawiść i chęć wzniecenia sporów, inni jednak z uwagi na czyste pragnienie otoczenia Chrystusa chwałą” (Filip 1:15 NPD).

Najłatwiej przekonuje się tych, którzy nie zauważą, jak ktoś wyrывa im teksty z kontekstu (1 Kor. 11:1). Kiedy Pan Jezus ukazał się Ananiaszowi, aby poszedł do Saula, ten bojąc się go, powiedział: „Panie, słyszałem od wielu o tym mężu, ile złego wyrządził *świętym* twoim w Jerozolimie” (Dzieje 9:13BP). Biblia *świętymi* określa wier-

nych w Zakonie (Hbr 11:1-40) i uczniów Chrystusa (Rzym. 10:9,10). Niestety ludzie ustanawiają swoich świętych i modlą się do nich. Powinniśmy modlić się jedni za drugich, kiedy jeszcze żyjemy. Bóg: „nie chce, aby ktokolwiek zginął, lecz chce, aby wszyscy przyszli do upamiętania” (2Ptr 3:9 BW).

„Bracia moi, jeśli by ktokolwiek z was zszedł z drogi prawdy, a drugi go nawrócił, niech wie, że kto nawrócił grzesznika z jego błędnej drogi, wybawi duszę jego od śmierci i zakryje liczne grzechy” (Jak. 5:19,20 BT).

Po śmierci nikogo się nie wykupi. „ale każdy odbierze zapłatę za uczynki swoje, dokonane w ciele, dobre czy złe” (2 Kor. 5:10). Tym samym upada

teoria o czyścicu (Mat. 15:8,9). „Nie dziwcie się temu, gdyż nadchodzi godzina, kiedy **wszyscy w grobach usłyszą głos jego**” (Jana 5:28 BW). Wszyscy oczekujący na zawołanie Chrystusa, nie zapominając, że Ojciec ustanowił Jezusa Sędzią: „Bo i Ojciec nikogo nie sądzi, lecz wszelki sąd przekazał Synowi” (Jan 5:22, 27). On zbawi tych, którzy są Jego.

„**W Nim** bowiem wybrał nas przez założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem. Z miłości przeznaczył nas dla siebie jako przybranych synów przez Jezusa Chrystusa, według postanowienia swej woli” (Ef. 1:4,5BP). Uważajmy. „Albowiem wielu jest wezwanych, ale mało wybranych” (Mat. 22:14BW).

6. Wyższość Jezusa nad kapłanami

Melchizedek, był pierwszym

kapłanem o którym wspomina Biblia, który różnił się od późniejszego kapłaństwa Aaronowego. Żył w tym samym czasie co Abram około 1850 lat p.n.e. Melchizedek błogosławił Abrahama, (Rdz. 14:19)

Biblia informuje, że „Abram dał mu dziesięcinę z łupów wojennych jakie zdobył” podczas uwolnienia swego bratanka - Lota (Rdz. 17:20 EŚP).

Był i jest tajemniczą postacią (Rdz. 14:17-24). Taj jak szybko się pojawił, tak szybko znikł ze sceny historii. Wielu dopatruje się w nim Chrystusa. Być może z powodu symbolu (chleba i wina), (Rdz. 14:18) bezpodstawnie.

Jego kapłaństwo opiera się raczej na tym kim był, a nie na tym co dziedziczył np. tak jak Abraham (Rdz. 15:5,6). Który zbudował ołtarz w Dąbrowie

Mamre pod Hebronem (Rdz 13:18), po raz drugi, kiedy Bóg obiecał mu dać potomka. Poleciał aby złożył ofiarę krwawą (Rdz. 15:4-9). Darował mu ziemię kananejską (Rdz. 15:18-21).

Wspominają o tym inni pisarze biblijni: „I wywiodłeś go z Ur chaldejskiego, I nadałeś mu imię Abraham” (Neh. 9:7 BM). Abraham i Melchizedek nie podlegali Zakonowi (Rzym. 2:14-16).

Kierowali się sumieniem, które Bóg im wszczepił. (Rzym. 2:14-16). „Choć przed zakonem grzech był na świecie, ale grzechu się nie liczy, gdy zakonu nie ma” (Rzym. 5:13BM). „A zatem nie zależy to od woli człowieka ani od jego zabiegów, lecz od zmiłowania Bożego” (Rzym 9:16BM). Apostoł Paweł zajmując się tym okresem napisał: „Powiadam więc: testamentu uwiarygodnionego przez Boga nie może

unieważnić Prawo ustanowione czterysta trzydzieści lat później i w ten sposób zniweczyć obietnicę” (Gal. 3:17).

Imię Melchizedek znaczy

król sprawiedliwości. Był królem Szalemu. Słowo Szalem znaczy pokój, a więc był on również *królem pokoju*, kapłanem *królewskim*. Mamy dwa zapisy w ST o „Melchizedeku. (Rdz. 14:18 i „Pan złożył przysięgę i nie cofnie jej nigdy, że jesteś Kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka” (Ps. 110:4BW). Te słowa wypowiedział Dawid około 800 po Melchizedeku. Nie mamy żadnej informacji o złożeniu przez niego jakiegokolwiek ofiary.

„Nikt nie zna jego ojca ani matki,

ani żadnego spośród jego przodków; nigdzie nie mówi się o jego narodzinach, ani śmierci. Pod tym względem nie jest podobny do Syna Człowieczego. Znamy dzień śmierci Jezusa i przybliżony dzień narodzin. Że na wieki pozostaje Arcykapłanem” (Hbr. 7:3 BWP). Żyd David. H. Stern, który przetłumaczył NT na język Polski, przekonuje, że Żydzi też tłumaczą, że chodzi o brak rodowodu, a nie to, że nie miał rodziców, i że nigdy nie umarł.

Być może już w pierwszym wieku niektórzy zajmowali się tym tematem, lub podobną chronologią, do której odniósł się ap. Paweł: „Miałeś im nakazać, aby przestali zajmować się baśniami i niekończącymi się rodowodami, które częściej wywołują niepotrzebne dyskusje, niż służą Bożemu porządkowi zbawienia. Ten bowiem opiera się na wierze” (1 Tym. 1:4PL). Gdyby ten rodowód był istotny, zostałby zapisany tak jak rodowody kapłanów. Historia biblijna dokładnie opisu-

je rodowody kapłanów, po powrocie Judy z niewoli babilońskiej w 536 roku p.n.e.. Każdy kapłan musiał przedstawić swój rodowód sięgający aż do Aarona (Ezdr. 2:61-63; Neh. 7:63 - 65).

Tylko Pan Jezus narodził się bez udziału człowieka „Maria poczęła z Ducha Świętego” (Iz. 7:14; Mat. 1:18 EŚP). Po zmartwychwstaniu poszedł do nieba. „A nikt nie wstąpił do nieba, tylko Ten, który zstąpił z nieba, Syn Człowieczy” (Jan 3:13 BW). Biblia trzyma się tej zasady

Dlatego „Jezus został nazwany Synem Najwyższego” (Łuk. 1:32EŚP). Po drugie „Jak postanowione jest ludziom raz umrzeć, a potem sąd” (Hbr.9:27). Również Pan Jezus podlegał śmierci i zmartwychwstaniu do wieczności jako pierwszy. „Każdy według swojej kolejności: Pierwszy Chrystus, potem w dniu Jego powtórnego przyjścia ci, którzy do Niego należą” (1 Kor. 15:23). Melchizedek nie wyprzedził Jezusa.

Zmiana kapłaństwa na Aaronowe

Po Melchizedeku na kapłana został powołany Aaron z rodu Lewiego. „Albowiem każdy arcykapłan, wzięty spośród ludzi, bywa ustanawiany z ramienia ludzi w sprawach odnoszących się do Boga, aby składał dary i ofiary za grzechy i mógł współczuć z tymi, którzy nie wiedzą i błędzą, skoro i on sam podlega słabości. Z powodu niej powinien też zarówno za lud, jak i za samego siebie składać ofiary za grzechy. A nikt samego siebie nie podnosi do tej godności, tylko zostaje na nią powołany przez Boga, jak Aaron” (Hbr.5:1-4BW).

Pan Jezus zakończył kapłaństwo Aarona

„Ze zmianą systemu kapłańskiego wiązałyby się zatem konieczność zmiany Prawa, co nastąpiło, gdyż Melchizedek należał do innego plemienia, z którego nikt nie zajmował się służbą przy ołtarzu. Zwróćcie uwagę, że nasz PAN nie wywodził się z rodu Lewiego, ale z rodu Judy (Rdz. 49:10), a Prawo Mojżeszowe w ogóle nie wspominało o kapłanach z tego rodu. Sprawa staje się jeszcze bardziej oczywista, gdy czytamy, że Bóg zapowiedział iż na **podobieństwo Melchizedeka** ustanowi innego kapłana.

Który zostanie powołany nie według przepisów Prawa regulującego sprawy na sposób cielesny, lecz według mocy niezniszczalnego Życia. To właśnie do Jezusa Bóg skierował te słowa. *Tyś kapłanem na wieki, na wzór Melchizedeka*” . „Tym jednym postanowieniem Bóg usunął poprzednie przepisy z powodu ich słabości i nieprzydatności” (Hebr. 7:12-18NPD).

„A funkcją Bożego Prawa - zarówno tego spisanego, jak i tego wpisanego w ludzkie sumienie – jest wyłącznie uświadomienie wszystkim ludziom, skali ich grzechu” (Rzym. 3:20NPD). Tymczasem Prawo to znalazło swoją doskonałą realizację w Chrystusie, tak aby każdy, kto Jemu zaufa, mógł zostać uznany za sprawiedliwego” (Rzym. 10:4NPD).

Pan Jezus „Chociaż był Synem, przez cierpienia nauczył się posłuszeństwa. Tak udoskonalony, stał się przyczyną wiecznego zbawienia dla wszystkich, którzy są Mu posłuszni” (Hbr.5:8 EŚP). Tylko taki arcykapłan mógł wejść do miejsca najświętszego w niebie. Dlatego w dniu śmierci Pana Jezusa „zastłona przybytku rozdarła się na dwoje z góry na dół; ziemia zadrżała i skały zaczęły

pękać” (Mat. 27:51; 2 Mojż. 26:31-37 BT). Ponieważ Prawo Mojżeszowe nikogo nie przywiodło do pełni doskonałości, to w jego miejsce wprowadził coś znacznie lepszego: żywą nadzieję, przez którą prawdziwie zbliżamy się do Boga” (Hebr. 7:19 „Dlatego końcem zakonu jest Chrystus, aby był usprawiedliwiony każdy, kto wierzy” (Rzym 10:4BW).

Jezus jako arcykapłan z nieba

„Tak i Chrystus nie sam sobie nadał godność arcykapłana, lecz uczynił to Ten, który do niego powiedział: Jesteś moim Synem, dzisiaj **zrodziłem** ciebie” (Hebr.5:5BW). „Mając więc wielkiego arcykapłana, **który przeszedł przez niebiosy, Jezusa**, Syna Bożego, trzymajmy się mocno wyznania. Nie mamy bowiem arcykapłana, który by nie mógł współczuć ze słabościami naszymi, lecz doświadczonego we wszystkim, podobnie jak my, z wyjątkiem grzechu. Przystąpmy tedy z ufną odwagą do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej porze” (Hbr.4:14-16BW).

„Ileż lepszego przymierza stał się Jezus poręczycielem! Tamtych kapłanów było więcej, gdyż śmierć nie pozwalała im pozostawać w urzędzie; ale Ten sprawuje kapłaństwo nieprzechodnie, ponieważ trwa na wieki. Dlatego też może zbawić na zawsze tych, którzy przez niego przystępują do Boga, bo żyje zawsze, aby się wstawiać za nimi” (Hbr.7:22-25BW).

„Chrystus wyzwolił nas od przekleństwa Prawa - gdy stał się dla nas przekleństwem, bo jest napisane: Przeklęty każdy, kto zawisł na drzewie” (Gal. 3:13 EŚP). „W imię Chrystusa prosimy: pojednajcie się z Bogiem. On to

dla nas grzechem uczynił Tego, który nie znał grzechu, abyśmy się stali w Nim sprawiedliwością Bożą” (2 Kor. 5:20,21BWP). „Tak więc i wy pamiętajcie, że umarliście dla grzechu, ale żyjecie dla Boga w Chrystusie Jezusie” (Rzym. 6:11BWP).

Ten krótki opis Jego życia zapisał ap. Paweł: „**On, mając naturę Boga**, nie uznał za stosowne korzystać ze swojej równości z Bogiem, lecz ogołocił siebie samego, przyjmując naturę sługi i stając się podobnym do ludzi. A z zewnętrznego wyglądu uznany za człowieka, uniżył siebie samego, stając się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci na krzyżu” (Filip. 2:6-8 EŚP).

„Przystało bowiem, aby Ten, dla którego i przez którego istnieje wszystko, który przywiódł do chwały wielu synów, sprawcę ich zbawienia uczynił doskonałym przez cierpienia” (Hbr. 2:10 BW).

„Patrząc na Jezusa, sprawcę i dokończyciela wiary, który zamiast doznać należytej mu radości, wycierpiał krzyż, nie bacząc na jego hańbę, i usiadł na prawicy tronu Bożego” (Hbr.12:2 BW). W Liście do Hebrajczyków słowo wieczne, jest użyte aby podkreślić przeciwieństwo rzeczy przemijających. Aby z niej skorzystać musimy odwrócić się od zła.

„Nawróćcie się do mnie całym swym sercem, w poście, płaczu i narzekaniu! Rozdzierajcie swoje serca, a nie swoje szaty, i nawróćcie się do Pana, swojego Boga, gdyż On jest łaskawy i miłosierny, nierychły do gniewu i pełen litości, i żał mu karania!” (Joel. 2:12,13 BW).

„Nie bądźcie jak wasi ojcowie, do których przemawiali dawni prorocy, mówiąc: Tak mówi Pan zastępów:

Odwróćcie się od waszych złych dróg i od waszych złych czynów! Lecz oni nie usłuchali i nie zważali na mnie - mówi Pan” (Zach. 1:4BW).

Martwe uczynki nie mają żadnej wartości przed Bogiem. Nie chodzi tu o to, że wierzymy w istnienie Boga, ale wydajemy owoce nawrócenia. „Niechaj się nie trwoży serce wasze; wiercie w Boga i we mnie wiercie!” (Jan 14:1 BW).

Nie chodzi o „pozbyciem się cielesnego brudu, lecz prośbą do Boga o dobre sumienie przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa” (1 Ptr. 3:21BW). Kapłan składał ofiary w świątyni, która została spalona 70 roku przez wojska rzymskie. Tak jak zapowiedział Pan Jezus: „Oto wam dom wasz pusty zostanie” (Mat. 23:37-39).

Melchizedek podlegał też temu samemu prawu co Jezus, musiał umrzeć jak każdy (Hbr.9:27; 2 Tym. 4:8) Nie mógł też wyprzedzić Jezusa w zmartwychwstaniu (1 Kor. 15:23). Apostołowie nie zajmują się wykładnią nauki o Melchizedeku prócz tego co zostało już napisane.

7. Obrazy i symbole Starego Testamentu

Stary Testament zapowiadał proroctwa w obrazach, np. w postaci baranka. Żydzi mieli wziąć baranka bez skazy. Zabije go całe zgromadzenie zboru izraelskiego o zmierzchu” (2 Mojż. 12: 5,6BW). „Waszym znakiem będzie krew na domach, w których się schronicie. Skoro zobaczę krew, ominę was i nie porazi was nieszczęście, gdy będę pustoszył ziemię Egiptu” (2 Mojż. 12:13 BW).

„Pomażcie nadproże i oba odrzwia krwią z misy. Niech nikt z was nie wychodzi z drzwi domu swego aż do rana” (2 Mojż. 12: 22). Każdy Izraelita wypełniając to polecenie decydował o swoim życiu lub śmierci. (Wyj. 12:12 BW). W tym samym dnia Około XV wieków później żołnierze zabili ale Baranka Jezusa” (Jan 19:32,33BW; (Ps. 16:10 BT).

Godne naśladowanie Jezusa

Tego Baranka, **bez skazy**, kuzyn Jezusa –zwany Janem Chrzcicielem gdy mieli już około 30 lat rozpoczęli soje proroctwo. Jan był zapowiadany około 800 lat przed jego narodzeniem. (Iz. 40:8).

Kiedy spotkali się nad Jordanem Jan powiedział do Jezusa: „Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata” (Jana 1:29BW). O Jezusie inni prorocy pisali: „Prowadzą go jak owcę na zabicie, a On jak baranek gdy go strzygą, milczy i nie otwiera ust swoich” (Dzieje 8:32). Znęcano się nad nim, lecz on znosił to w pokorze i nie otworzył swoich ust, jak jagnię na rzeź prowadzone i jak owca przed tymi, którzy ją strzygą, zamilkł i nie otworzył swoich ust” (Iz. 53:7BW).

„Drogocenna krew Chrystusa

oczyszcza z grzechu (1 Jana 1:7)

Na wszystkich ludziach ciąży grzech, po Adamie. Tak jak Bóg zachował ten naród po wejściu z Egiptu Tak Pan Jezus ocali każdego, kto w Niego, i Jemu wierzy. „On był wprawdzie przewidziany przed stworzeniem świata, dopiero jednak w ostatnich czasach się objawił ze względu na was” (1 Ptr 1:20BT).

„Oto ten przeznaczony jest, aby przezeń upadło i powstało wielu w Izraelu, i aby był znakiem, któremu się sprzeciwiać będą” (Łuk. 2:34 EŚP). „Ten będzie wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego. I da mu Pan Bóg tron jego ojca Dawida” (Łuk. 1:32BW).

Do Marii anioł powiedział: „Który oczyści sumienie nasze od martwych uczynków, abyśmy mogli służyć Bogu żywemu” (Hbr.9:14BW). „Mając więc, bracia, ufność, iż przez krew Jezusa mamy wstęp do świątyni” (Hbr. 10:19;

„Nikt zbrukany i splamiony grzechem, **kto nie poddał się Bożemu uświęceniu**, nie znajdzie się w tej społeczności. Nie będzie pośród niej nikogo, kto miałby upodobanie w zawroźdzeniu i kłamstwie, albo nurzał się w nikczemnych obrzydliwościach. Będą tam tylko ci, których imiona zapisano w Księdze Życia Chrystusa” (Obj. 21:27NPD).

„W Nim właśnie za cenę Jego krwi zostaliśmy wykupieni, a nasze grzechy zostały nam darowane dzięki **bezmiarom Jego łaski**” (Ef. 1:7; 1Jana 1:7 BWP). „Aby przez Niego wszystko zostało pojednane z Bogiem. Przez krwawą śmierć Jezusa na krzyżu wprowadził Bóg pokój między tym, co

na niebie, i co na ziemi” (Kol. 1:20 BW). Ludzie stawiają różne warunki zbawienia. Pan Jezus podał te: „Jeżeli trwacie przy mojej nauce, jesteście naprawdę moimi uczniami. I poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli” (Jana 8:31,32BWP).

Niektóre przekłady Biblii przekonują, że nic nieczystego nie wejdzie do Boga. Gdy ktoś nie podda się Bożemu uświęceniu nie dozna odpocznienia:

„On również może uratować każdego, kto w Nim zbliża się do Boga, ponieważ to w Nim jest Życie – odwieczne i nieskończone, a On sam jest w każdej chwili dostępny i zaangażowany w sprawy wszystkich, którzy mu ufają” (Hebr. 7:25NPD). „Każdy, kto Mnie miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go. Przyjdziemy do niego i będziemy u niego mieszkać” (Jan 14:23EŚP; Mat. 24:47).

8 Prorocze dni i lata odpocznienia

Tak jak Baranek był obrazem Chrystusa, tak Biblia zajmuje się też sabatem⁵ zwanym też dniem odpocznienia, który rozpoczyna się od Księgi (Rdz. 2:2, a kończą w (Obj. 21:5).

Pierwsze odpocznienie

Po 430 letniej niewoli w Egipcie, ziemia obiecana była dla Żydów *odpocznieniem*, i schronieniem jeśli byli posłuszni. „Gdyby bowiem Jozue za dni, Starego Przymierza, zapewnił ludziom wstęp do Bożego Odpocznienia, to Bóg nie ustanowiłby przecież innego dnia, który określa się *dzisiaj*.”

Oznacza to więc, że teraz Bóg poleca całemu swojemu ludowi nieustanne świątowanie na znak ciągłego oczekiwania na obiecanie im Boże odpocznienie w którym każdy zażyje wytchnienia

od swoich dzieł, podobnie jak i Bóg wytchnął od swoich. zapewnił im odpoczynek, Bóg nie mówiłby po tylu dniach o jakimś innym. Pozostaje więc odpoczynek sobotni dla ludu Bożego” (Hebr 4:8-10EŚP).

Drugie odpocznienie

Trwa już około 2000 lat, od w niebo-wstąpienia Jezusa „A wam, uciskanym, dać odpocznienie wespół z nami, gdy się objawi Pan Jezus z nieba ze zwiastunami mocy swojej” (2 Tes. 1:7BW). Również „Ci co pomarli w Chrystusie „wszyscy, którzy spoczywają w grobach, usłyszą Jego wołanie” (Jana 5:28 BW).

„Nastąpi to w wyznaczonym czasie. Każdy we właściwej kolejności: potem ci, którzy będą należeć do Chrystusa, gdy On przyjdzie” (1 Kor. 15:23 EŚP). Apostołowie pytali Jezusa: „Powiedz nam, kiedy to się stanie! Wyjaw nam również, jaki znak będzie zwiastunem Twojego przybycia i kiedy ten czas dobiegnie końca?” (Mat. 24:3NPD). Otrzymali wtedy taką odpowiedź: „Ale gdy zewsząd będą napływać wieści o wojnach, nie wpadajcie w panikę. To

⁵ ➤ W Izraelu każdy siódmy dzień, był sabatem (3 Mojż. 23:3)

➤ W siódmym miesiącu pierwszy dzień

(3 Mojż. 23:24,27,34)

➤ Każdy siódmy rok, był rokiem sabatowym (2 Mojż. 23:10-13)

➤ Tak samo co 49 rok był rokiem sabatowym (3 Mojż. 25:8,9).

➤ Rok Jubileuszowy po 49 roku

(3 Mojż. 25:10-55)

musi się wydarzyć, lecz nie tak będzie wyglądał koniec. Przyjdzie taki czas, że narody powstaną przeciwko sobie, a królestwa przeciwko królestwom. Pojawia się głód i trzęsienia ziemi” (Mat. 24:6,7NPD). Wojny i wieści wojenne trwają cały czas. I tak będzie aż do Paruzji.

„Nie dajcie się zwodzić

w żaden sposób, gdyż dzień ten nie nadejdzie, zanim najpierw nie przyjdzie *ohydne odstępstwo*, w ramach którego pojawi się pewna dojrzała w swoim zatraceniu ludzka postać, która zwalczając będzie wszelkie *przejawy światowej religijności*, to znaczy bożki i wszystko, czemu ludzie oddają boską cześć, jedynie po to, by w końcu samej zając poczesne miejsce pośród Bożego ludu i sama siebie przedstawić w „boskiej” postaci” 2 Tes. 2:3,4NPD).

Powyższy werset nawiązuje do wielkiego ucisku i Antychrysta, który będzie rządził przez 3,5 roku. (Obj. 13:5; Dan. 7:25-27). Otrzyma on od szatana *władzę, moc i tron* (Obj. 13:2BW).

Módlcie się, aby ucieczka wasza nie wypadła w zimę lub w szabat. „Bo nastąpi wtedy ucisk tak wielki, jakiego nie było od początku świata aż dotąd i jakiego nigdy nie będzie. I gdyby dni owe nie miały być skrócone, nikt by nie ocalał. Lecz ze względu na wybranych będą te dni skrócone” (Mat. 24:20-22BW). Czy modlimy się o to?

Szczególnie niebezpieczna będzie ten okres: „Jeżeli ktoś odda pokłon zwierzęciu i jego posągowi i przyjmie znamię na swoje czoło lub na swoją rękę, to i on pić będzie samo czyste wino gniewu Bożego” (Obj. 14:9,10 BW). „Lecz wszystko to – niczym pierwsze bóle porodowe – będzie zaledwie po-

czątkiem. Potem nadejdzie okres wielkich prześladowań, w czasie których jako moi uczniowie, będziecie znienawidzeni i zabijani przez innych ludzi. Dla wielu z was stanie się to powodem duchowego upadku. Wtedy będziecie się wzajemnie zdradzać i nienawidzić. Pojawi się też między wami wielka liczba fałszywych proroków, którzy zaczną was zwodzić (Mat. 24:8-11 NPD).

Najbardziej niebezpieczni będą ci, który będą wewnątrz społeczności. Świat nie interesuje się eschatologią biblijną. „Gdyby w tym czasie ktoś mówił wam, że tu lub tam pojawił się namaszczonec, nie wiercie. Powstaną bowiem oszuści podających się za ludzi namaszczonych przez Boga, a także fałszywi prorocy. Będą oni dokonywali zadziwiających znaków i cudów tylko po to, o ile to możliwe – zwieść nawet tych, których Bóg do siebie przyciągał. Pamiętajcie jednak, że ja zawsze was ostrzegałem” (Mat. 24:23-25NPD).

Te słowa wypełnią się na uczniach Chrystusa które zostały zapisane około 600 lat przed Chrystusem, które zapisał prorok Daniel.

„A tych, którzy bezbożnie będą postępować wbrew przymierz, zwiedzie pochlebstwami do odstępstwa, lecz lud tych, którzy znają swojego Boga, umocni się i będą działać. *A roztropli wśród ludu doprowadzą wielu do właściwego poznania*; lecz przez pewien czas padać będą od miecza i ognia, od uprowadzenia i rabunku.

A gdy będą padać, doznają małej pomocy; i wielu przyłączy się do nich obłudnie. Nawet niektórzy spośród roztropanych upadną, aby wśród nich nastąpiło wypławienie, oczyszczenie i wybielenie aż

do czasu ostatecznego, gdyż to jeszcze potrwa pewien czas. A król zrobi, jak będzie chciał; będzie się wynosił i wywyższał ponad wszelkie bóstwo; i przeciwko Bogu bogów dziwne rzeczy będzie wygadywał, i będzie miał powodzenie, aż dopełni się miara gniewu, bo to, co jest postanowione, wypełni się. Ani o bogów swoich ojców nie będzie się troszczył, nie będzie się troszczył o ulubienią kobiet ani o żadnego boga, bo wyniesie się ponad wszystkich” (Dan. 11:32-37 BW).

Jeśliby porwanie miałoby nastąpić przed wielkim uciskiem – to kim będą ci prześladowani? Na tej niebiblijnej teorii szatan zbierze największe żniwo. Zamiast wpaść w ręce Chrystusa, wpadną w ręce antychrysta. Pan Jezus przyjdzie nie na początku, ale **pod koniec wielkiego ucisku**. To wróg ludzkości rozpocznie wielki ucisk wśród zadziwiających znaków i cudów, o ile to możliwe – zwiódą nawet tych, których Bóg do siebie przygarnął” (Mat. 24:24).

Paruzja i zmartwychwstanie

Jest co najmniej trzysta prorostw, które wypełnią się szczerlnie w wielkim ucisku i Milenium. Siódma trąba skrywa pewną Tajemnicę: „I na głos trąby siódmego anioła sfinalizuje się wielka Boża Tajemnica, która, jako Dobra Wiadomość o ratunku w Chrystusie – zapowiadana była przez wieki ustami⁶ Jego sług proroków” (Obj. 10:7NPD). Ale ta Tajemnica została już objawiona i zapisana w Obj. 11:15-19). „A gdy zatrąbił siódmy anioł, usłyszalem w Niebiosach donośne głosy wołające: - Niech zacznie się już królowanie Chry-

stusa, naszego PANA, który trwać będzie nad światem po wszystkie wieki! (Obj. 11:15). Do siódmej trąby nawiązuje ap. Paweł w 1 Kor. 15:52; 1Tes. 4:16).

„Spójrz, ziemskie narody kipią wściekłą złością, nadeszła zatem pora, byś Ty ujawnił swój słuszny gniew! Nadszedł już czas, abyś osądził tych, którzy nie mają w sobie świadectwa Twojego Życia, a nagrody wręczył sługom swoim – prorokom i świętym oraz wszystkim, którzy wobec Ciebie trwają w pokornej bojaźni, niezależnie od tego, jaką pozycję społeczną zajmują. Jest już czas zniszczenia tych, którzy Twoje stworzenie tak strasznie rujną! (Obj. 11:18NPD).

W tym samym czasie rozpocznie się pierwsze zmartwychwstanie. Bóg bowiem ze względu na nas przygotował coś wspanialszego, ażeby bez nas nie osiągnęli oni celu! (Hebr. 11:40EŚP).

Apostoł Paweł zapisał ich kolejność „To wam głosimy jako słowo Pańskie: my, którzy nadal żyjemy pozostawieni do przyjścia Pana, nie wyprzedzimy tych, którzy zasnęli. Bowiem sam Pan zstąpi z nieba na rozkaz, na głos archanioła i dźwięk trąby Bożej. Wówczas ci, którzy **umarli** w Chrystusie, powstaną **pierwsi**. **Potem** my, pozostawieni przy życiu, wraz z nimi będziemy porwani w obłoki, w powietrze, na spotkanie Pana. I tak zostaniemy z Panem na zawsze” (1 Tes. 4:15-17).

Milenium

Po wypełnieniu się siedmiu pieczęci, trąb i czas skończy się wielki ucisk i rozpocznie się Milenium (1000 lat). „I widziałem trony, i usiedli na nich ci, którym dano prawo sądu; widziałem też dusze tych, którzy zostali ścięci za

⁶ Izajasz 26:19-21; Dan. 12:2,12,13

to, że składali świadectwo o Jezusie i głosili Słowo Boże, oraz tych, którzy nie oddali pokłonu zwierzęciu ani posagowi jego i nie przyjęli znamienia na czoło i na rękę swoją. Ci ożyli i panowali z Chrystusem przez tysiąc lat” (Obj. 20:4BW).

„Wtedy rozsądzać będzie narody i rozstrzygać sprawy wielu ludów. I przekują swoje miecze na lemiesz, a swoje włócznie na sierpy. Żaden naród nie podniesie miecza przeciwko drugiemu narodowi i nie będą się już uczyć sztuki wojennej” (Iz 2:4BW).

Podczas 1000 rządów Chrystusa zmaleje przestępstwo i śmierć, ale nie do końca, jak czytamy u Izajasza: „Lecz według sprawiedliwości będzie sądził biednych i według słuszności rozstrzygał sprawy ubogich na ziemi. Różgą swoich ust będzie chłostał zuchwalca, a *technieniem swoich warg zabije bezbożnika*. I będzie sprawiedliwość pasem jego bioder, a prawda rzemieniem jego lędźwi” (Iz. 11:4,5; 65:20BW).

„A gdy się dopelní tysiąc lat, wypuszczony zostanie szatan z więzienia swego i wyjdzie, by zwieść narody, które są na czterech krańcach ziemi, Goga i Magoga, i zgromadzić je do boju; a liczba ich jak piasek morski. I ruszyli na ziemię jak długa i szeroka, i otoczyli obóz świętych i miasto umiłowane. I spadł z nieba ogień, i pochłoniął ich” (Obj. 20:4-10BW).

Wtedy „Natomiast śmierć i kraina umarłych zostały wrzucone do jeziora ognia. Jezioro ognia to druga śmierć” (Obj. 20:14 EŚP; 1 Kor. 15:26). „A gdy mu wszystko zostanie poddane, wtedy też i sam Syn będzie poddany temu, który mu poddał wszystko, aby Bóg był wszystkim we wszystkim” (1 Kor. 15:25-28BW).

Nowe Niebo i Nowa Ziemia

Powróćmy do siódmego dnia stwarzania: „I ukończył Bóg w siódmym dniu dzieło swoje, które uczynił, *i odpoczął dnia siódmego* od wszelkiego dzieła, które uczynił. I pobłogosławił Bóg dzień siódmy, i poświęcił go, bo w nim odpoczął od wszelkiego dzieła swego, którego Bóg dokonał w stworzeniu” (Rdz. 2:2,3BW).

Dopiero wtedy w pełni nastanie odpocznienie Boże” „otrze z ich oczu każdą łzę i nie będzie już śmierci ani bólu, ani krzyku, ani cierpienia, bo pierwsze rzeczy przeminęły”. (Obj. 21:1-4BW).

Badając Biblię nie spotykamy żadnego wersetu, aby w tym 7000 okresie Bóg cokolwiek stworzył. Po stworzeniu człowieka Bóg zapowiedział: "*Oto wszystko czynię nowe*. I dodał: "Zapisz to, bo są to słowa wiarygodne i prawdziwe" (Obj. 21:5 EŚP).

Apostołowie nie czekali na Armagedon, ale na ten dzień” „Oczekujemy bowiem, zgodnie z Jego *obietnicą, nowego nieba i nowej ziemi*, gdzie zapanuje sprawiedliwość (2 Ptr. 3:13 EŚP). Apostołowie tę wiedzę posiadli z proroctwa Izajasza 65:17 EŚP). „Bo oto Ja stwarzam nowe niebo i nową ziemię i poprzednich rzeczy nie będą już wspominać, nikomu na myśl już nie przyjdą”.

„Kto bowiem wszedł do odpocznienia jego, ten sam odpoczął od dzieł swoich, jak Bóg od swoich” (Hbr.4:9,10BW). „Zbliży się więc do Niego ze szczerym sercem i pełnym zaufaniem, skoro jesteśmy oczyszczeni ze złych skłonności serc i obmyci na ciełe czystą wodą” (Hebr.10:22EŚP). „A tak pozostaje jeszcze odpocznienie dla ludu Bożego” (Hbr.4:9). Bóg przygotowywał ludzi do

odpocznienia, aby lud Boży o tym nie zapomniiał. „Baczcie, bracia, żeby nie było czasem w kimś z was złego, niewierzącego serca, które by odpadło od Boga żywego” (Hbr.3:12BW).

Ten temat o odpocznieniu Boga i ludzi przewija się przez całą Biblię. Musimy przyjąć to, co jest zapisane w Biblii. Niestety wiele tematów biblijnych zastąpiono jest mitologiami (Mat. 15:7-9).

Wszystko wypełni się w wyznaczonym czasie. Biblia tym się różni od innych książek, że jest zgodna, od pierwszej do ostatniej strony. „Głosimy tedy, jak napisano: Czego oko nie widziało i ucho nie słyszało, i co do serca ludzkiego nie wstąpiło, to przygotował Bóg tym, którzy go miłują” (1 Kor. 2:9BW).

Te słowa (Rdz. 2:1-3BP), to nie legenda, ale fundamentalna nauka biblijna. Według chronologii biblijnej Bóg odpoczywa już około 6000 lat. Czy każdy dzień stwarzania trwał 7000 lat?

Nie można tego wykluczyć, biorąc pod uwagę szabaty biblijne. Szczególnie rok Jubileuszowy, w którym darowano ludziom wszelkie długi, tak jak podczas nastaniu Nowego Nieba i Nowej ziemi.

Nie rozważam tego czego nie ma w Biblii. W Liście do Hebrajczyków, przedstawiono to co w Zakonie było zapisane obrazach, np. baranka paschalnego, który szczegółowo został omówiony w NT. „Twierdzą niezdobyta jest Imię Jahwe, do niej chroni się sprawiedliwy i jest bezpieczny” (Przyp. 18:10 BP).

9. Jedno — czy dziesięć?

Pewien kaznodzieja zadał prowokujące pytanie: Znajdź mi choćby jedno miejsce, gdzie apostołowie odwołują się do Dekalogu. Niestety nie wielu powoływało na przykazanie, jakie podał Pan Jezus: „Nowe przykazanie daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, jak Ja was umiowałem; abyście się i wy wzajemnie miłowali. Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli miłość wzajemną mieć będziecie” (Jana 13:34, 35 BW).

Miłość bliźniego

Pan Jezus przyszedł do Izraela, nie po to, aby wywołać rewolucję religijną (Mat 15:24). Korygował ich odejście od Dekalogu. Mówił im: „Nie mniemajcie, że przyszedłem rozwiązać zakon albo proroków; nie przyszedłem rozwiązać, lecz wypełnić” (Mat. 5:17 BW). Zmienić, a wypełnić to dwie różne czynności. Bóg pod Górą Synaj zapowiedział: „A teraz, jeśli

tylko będziecie słuchać mojego głosu i zachowywać moje przymierze, staniecie się moją szczególną własnością między wszystkimi narodami. Do Mnie należy cała ziemia” (2 Mojż. 19:5; Iz 308BW). Pan Jezus wypełnił zapowiedane proroctwa o Nim. Niektórym trudno pogodzić się z tym, że te fragmenty Biblii już nie obowiązują chrześcijan, ponieważ się wypełniły wraz ze śmiercią Chrystusa. Bóg powiedział „Nowe przykazanie daję wam (Jer. 31:31-34) „Skoro mówi nowe, to uważa, że poprzednie się zestarzało; a to, co jest przedawnione i przestarzałe, nadaje się do usunięcia” (Hbr. 8:13BP).

Uczniowie Jusa kierowani są Duchem, a nie literą. Nowy Testament nie rozpoczyna się od Ewangelii, ale od wylania Ducha (Dzieje 2:1-16). „Ci co są pod NT podlegają kierownictwu Ducha Bożego, a nie przykazań, są synami Boga” (Rzym 8:14; Gal. 5:2-24).

Pierwsza grupa: To teksty historyczne, które się wypełniły: „Cokolwiek bowiem

przedtem napisano, dla naszego pouczenia napisano, abyśmy przez cierpliwość i przez pociechę z Pism nadzieję mieli” (Rzym. 15:4 BW). „Nie dotykaj, nie kosztuj, nie ruszaj?” (Kol. 2:21)

Druga grupa to te, które się dopiero wypełnia. „to, co ma się stać wkrótce” Od dnia wylania Ducha Bożego ludem Bożym kieruje tenże Duch, a nie Zakon. (2 Kor. 3:6,17).

Śmierć grzechowi, czy naszemu ciału?

Podczas wielu rozmów z ludźmi, którzy szczerze nawrócili się do Boga, pod wpływem danej nauki, byli przekonani, że omijając ich będą wszelkie pokusy. Niestety rzeczywistość szybko daje znać o sobie. To nie grzech umarł, ale ma się coraz lepiej. To my musimy umrzeć dla niego. (Jak. 1:13-16).

„Wiemy, że zmartwychwstały Chrystus nie umiera już więcej i śmierć nie ma już nad Nim żadnej władzy. To bowiem, co umarło, raz na zawsze umarło dla grzechu; to zaś, co żyje, żyje dla Boga. Tak również i wy uważajcie się za takich, którzy *umarli dla grzechu, a żyją dla Boga* w zjednoczeniu z Chrystusem Jezusem” (Rzym. 6:9-11).

Historia biblijna pokazuje trzy etapy postępowania Boga z ludźmi

1. Od Adama do Zakonu na świecie nie było ani Biblii, ani żadnego prawa. „Albowiem już przed zakonem grzech był na świecie, ale grzechu się nie liczy, gdy zakonu nie ma” (Rzym. 5:13BW). Wtedy ludzie kierowali się sumieniem (Rzym. 2:14-16).

2. Czas Zakonu obowiązywał przez ponad XV wieków. „Dlatego z uczynków zakonu nie będzie usprawiedliwiony przed nim żaden człowiek, gdyż przez zakon jest poznanie grzechu” (Rzym. 3:20). „*Usprawiedliwieni tedy z wiary*, pokój mamy z Bogiem przez

Pana naszego, Jezusa Chrystusa” (Rzym. 5:1BW).

3. Okres Łaski - który trwa od chwili zawarcia Nowego Przymierza przez Chrystusa (Mat. 26:26-29). Wiele nieporozumień podziałów i rozterek bierze się z niepoprawnego nauczania. Główna przyczyna tkwi w nieuwzględnianiu czasu, który Bóg wyznaczył na dany czas. Nierozsądne było by oczekiwanie na pierwsze przyjście Jezusa, skoro ono już się wypełnił (Hebr 9:28BW).

Niektórzy dają się oskarżać diabłu. Dlatego badajmy Słowo: „aby nas szatan nie podszedł; jego zamysły bowiem są nam dobrze znane”. (2 Kor. 2:11).

W walce z grzechem nie jesteśmy sami: „Abyście się jednak przekonali, że Syn Człowieczy ma na ziemi władzę odpuszczania grzechów” (Mat. 9:6 EŚP).

„Który został wydany za grzechy nasze i wzbudzony z martwych dla usprawiedliwienia naszego” (Rzym 4:25BW). „A według zakonu niemal wszystko bywa oczyszczane krwią, i bez rozlania krwi nie ma odpuszczenia” (Hbr. 9:22 BW).

Czego zakon nie mógł dokonać,

w czym był słaby z powodu ciała, tego dokonał Bóg: przez zesłanie Syna swego w postaci grzesznego ciała, ofiarując je za grzech, potępił grzech w ciele” (Rzym 8:2,3 BW). „Jedną bowiem ofiarą uczynił na zawsze doskonałymi tych, których uświęca” (Hbr 10:14PL). „Tam, gdzie jest przebaczenie, nie ma już potrzeby składania ofiary za grzech” (Hbr 10:18 PL).

„Ten zaś, po złożeniu jednej ofiary za grzechy, na zawsze zasiadł po prawej stronie Boga” (Hbr 10:12EŚP). „Dlatego też jest pośrednikiem nowego testamentu, aby ci, którzy zostali powołani do dziedzictwa wiecznego, otrzymali obietnicę, poniósł bowiem śmierć dla odkupienia wykroczeń popełnionych za czasów pierwszego testamentu” (Hbr 9:15 BP). „I was, którzy nie-

gdyś byliście obcymi i wrogami przez wasze myśli i złe czyny, teraz przez śmierć pojednał w swoim doczesnym ciełe, aby stawić przed sobą jako świętych i nieskałanych, i nienagannyh.

Obyście tylko trwali w wierze, pewni, mocni i niezachwiani w nadziei Ewangelii, którą usłyszeliście. Ona została ogłoszona całemu stworzeniu pod niebem, a ja, Paweł, stałem się jej sługą”. (Kol. 1:21-23EŚP).

„Prawa moje włożę w ich serca i na umysłach ich wypiszę je, dodaje: A grzechów ich i ich nieprawości nie wspomnę więcej” (Hebr. 10:16,17BW). „Albowiem końcem zakonu jest Chrystus, aby był usprawiedliwiony każdy, kto wierzy” (Rzym. 10:4BW). „Żeby przez niego wszystko, co jest na ziemi i na niebie, pojednało się z nim dzięki przywróceniu pokoju przez krew krzyża jego” (Kol. 1:20; Hebr.10:19BW). „Ileż bardziej krew Chrystusa, który przez Ducha wiecznego ofiarował samego siebie bez skazy Bogu, oczyści sumienie nasze od martwych uczynków, abyśmy mogli służyć Bogu żywemu” Hbr.9:14BW).

„W nim mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski jego” (Ef. 1:7BW). „Jezus złożył tylko raz jeden jedyną ofiarę za grzechy, a potem zasiadł na zawsze po prawicy Boga” (Hbr.10:12).

„Bracia moi, jeśli by ktokolwiek z was szedł z drogi prawdy, a drugi go nawrócił, niech wie, że kto nawrócił grzesznika z jego błędnej drogi, wybawi duszę jego od śmierci i zakryje liczne grzechy” (Jak. 5:19,20 BT).

„Prawa moje włożę w ich serca i na umysłach ich wypiszę je, dodaje: A grzechów ich i ich nieprawości nie wspomnę więcej” (Hbr.10:16,17BW).

Każdy ma problem ze swoją przypadłością. Wspierajmy się wzajemnie jako ciało Chrystusa. Jak oliwa koi rany, tak Słowo Boże, leczy krwawiącą duszę. „Ucieczka w Bogu jest najpewniejsza. „Łaska moja i twierdza moja, Obrona moja i wybawca mój, Tarcza moja i ucieczka moja” (Ps. 144:2 BW).

Niestety często tkwimy w zakonnice, zamiast prawie łaski.

Dlatego i Jezus, aby uświęcić lud własną krwią, cierpiał poza bramą” (Hbr. 13:12 BW). „Tym bardziej więc teraz, usprawiedliwieni krwią jego, będziemy przez niego zachowani od gniewu” (Rzym. 5:9BW).

„Wszystko jest odkupione przez krew” (Hbr. 9:22). Dlatego Jezus musiał pojawić się w ciełe, aby przelać swoją krew. „Dlatego też Stary Testament również został ogłoszony przy udziale krwi” (Hbr. 9:18BWP).

Żadne Słowo nie zwiśnie w powietrzu. „Żeby przez niego wszystko, co jest na ziemi i na niebie, pojednało się z nim dzięki przywróceniu pokoju przez krew krzyża jego” (Kol. 1:20BW). Nie uciekajmy przed naszym Panem kiedy upadamy, ale wprost przeciwnie szukajmy w Nim pokrzepienia. „Chrystus wykupił nas od przekleństwa zakonu, stawszy się za nas przekleństwem, gdyż napisano” (Gal. 3:13 BW).

Najlepszym przewodnikiem

w naszej wędrówce po wyboistych szlakach jest ten, kto raz szedł tą drogą. On potrafi nam współczuć, okazać miłosierdzie. Wróg ludzkości spycha nas do przeszłości. „Podstępne jest serce, bardziej niż wszystko inne, i zepsute, któż może je poznać?” (Jer. 17:9 BW).

Bóg obiecał. „Że dam wam serce nowe, i ducha nowego dam do waszego wnętrza, i usunę z waszego ciała serce kamienne, a dam wam serce mięsiste” (Ez. 36:26 BW)

Ono dopiero zmienia się kiedy będziemy razem z Panem w niebie (Filip. 3:21 BW). „Wiemy bowiem, że jeśli ten namiot, który jest naszym ziemskim mieszkaniem, się rozpadnie, mamy budowlę od Boga, dom w niebie, nie rękoma zbudowany, wieczny” (2 Kor. 5:1BW).

Trwajmy w tej nadziei, która nigdy nie zawodzi (Rzym. 5:3-5). „Jeśli jednak Chrystus jest w was, to chociaż ciało jest martwe z powodu grzechu, jednak duch jest żywy przez usprawiedliwienie” (Rzym. 8:10BW).

„Zatem musiał pod każdym względem upodobnić się do braci, aby stać się miłośnym i wiernym arcykapłanem w sprawach Bożych, dla przejednania za winy ludu” (Hbr.2:17BP). Jakże pokrzepiające są te słowa od przyjaciela, którego nie prosiliśmy aby przeszedł z nieba i oddał za nas życie, abyśmy my mogli żyć.

„Wśród nich i my wszyscy żyliśmy niegdyś w pożądliwościach ciała naszego, ulegając woli ciała i zmysłów, i byliśmy z natury dziećmi gniewu, jak i inni; ale Bóg, który jest bogaty w miłosierdzie, dla wielkiej miłości swojej, którą nas umiłował, i nas, którzy umarliśmy przez upadki, ożywił wraz z Chrystusem - łaską zbawieni jesteście - i wraz z nim wzbudził, i wraz z nim posadził w okręgach niebieskich w Chrystusie Jezusie” (Ef. 2:3-6BW).

Nie chodzi tu o religijne deklaracje, ale o codzienne życie z Bogiem. „To właśnie przez Niego zostały nam udzielone drogocenne i największe obietnice. Dzięki nim macie się stać uczestnikami natury samego Boga po wydostaniu się z zepsucia, które panuje w świecie na skutek ulegania pożądliwości” (2 Piotra 1:4BWP).

Co robić aby wyjść z kolein grzechu?

Pamiętajmy, że grzech nie jest martwy. „Tak więc i wy pamiętajcie, że umarliście dla grzechu, ale żyjecie dla Boga w Chrystusie Jezusie” (Rzym. 6:11BWP).

„Albowiem nie rozeznają się w tym, co czynię; gdyż nie to czynię, co chcę, ale czego nienawidzę, to czynię. A jeśli to czynię, czego nie chcę, zgadzam się z tym, że zakon jest dobry. Ale wtedy czynię to już nie ja, lecz grzech, który mieszka we mnie. Wiem tedy, że nie mieszka we mnie, to jest w ciele moim, dobro; mam bowiem zawsze dobrą wolę, ale wykonania tego, co dobre, brak; albowiem nie czynię dobrego, które chcę, tylko złe, którego nie chcę, to czynię. A jeśli czynię to, czego nie

chcę, już nie ja to czynię, ale grzech, który mieszka we mnie. Znajduję tedy w sobie zakon, że gdy chcę czynić dobrze, trzyma się mnie złe; bo według człowieka wewnętrznego mam upodobanie w zakonie Bożym. A w członkach swoich dostrzegam inny zakon, który walczy przeciwko zakonowi, uznanemu przez mój rozum i bierze mnie w niewolę zakonu grzechu, który jest w członkach moich.

Nędzny ja człowiek! Któż mnie wybawi z tego ciała śmierci? Bogu niech będą dzięki przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego! Tak więc ja sam służę umysłem zakonowi Bożemu, ciałem zaś zakonowi grzechu” (Rzym. 7:15-25 BW).

„A czy ktoś na tym fundamencie wznosi budowę ze złota, srebra, drogich kamieni, z drzewa, siana, słomy, to wyjdzie na jaw w jego dziele; dzień sądny bowiem to pokaże, gdyż w ogniu się objawi, a jakie jest dzieło każdego, wypróbuje ogień. Jeśli czyjeś dzieło, zbudowane na tym fundamencie, się ostoi, ten zapłatę odbierze; jeśli czyjeś dzieło spłonie, ten szkodę poniesie, lecz on sam zbawiony będzie, tak jednak, jak przez ogień” (1 Kor. 3:14,15BW).

Czerpmy z tej życiodajnej studni, nadzieję i wiarę. Pan Jezus przyszedł zbawić grzeszników. Nie obcy był Mu ból od ludzi i demonów. „Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia” (Filip. 4:13). „Nie dajcie się zwodzić przeróżnym i obcym naukom; dobrze jest bowiem umacniać serce łaską” (Hbr.13:9 BW).

Cytowane wersety w tym opracowaniu:

BW – Biblia Warszawska
BP – Biblia Poznańska
BT – Biblia Tysiąclecia
BWP – Biblia Warszawsko Praska
BM – Biblia Mesjańska
EŚP – Edycja Świętego Pawła
NPD – NT Nowy Przekład Dynamiczny
PL – Przekład Literacki
PD – Przekład Dosłowny